

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.194/17
Ул. Катанићева бр.15
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Бојана Мишића, председника већа и судија поротника Петре Петровић и Станије Мильковић, чланова већа, са записничаром Елизабетом Арсовски, у кривичном поступку против оптуженог Јовић Александра, због кривичног дела убиства из члана 113 КЗ, а по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кто.бр.165/17 од 24.04.2017. године, измене 05.09.2018. године, након одржаног јавног главног претреса започетог дана 30.05.2018. године, а окончаног дана 05.09.2018. године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Биљане Јакшић, оптуженог Јовић Александра и бранионаца адвоката Душана Мачића, пуномоћника оштећених адв. Боривоја Боровића и Огњена Радића, донео је једногласно, а дана 06.09.2018. године објавио

ПРЕСУДУ

Опт. ЈОВИЋ АЛЕКСАНДАР,

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 08.12.2016. године око 15,10 часова, у Београду, у [REDACTED] прилазни пут б.б., у ресторану „Царска охота“ у стању урачунљивости, свестан свога дела чије је извршење хтео, лишио живота оштећеног [REDACTED], на тај начин што је путничким возилом марке „Daewoo Nubira“ рег.ознака [REDACTED], које је власништво његовог оца [REDACTED], дошао до наведеног ресторана, знајући да је

[REDACTED] у њему, изашао из возила и ушао у ресторан, носећи са собом преправљену-скраћену ловачку пушку двоцевку тзв. „кратеж”, ознаке [REDACTED], совјетске производње, са бројем [REDACTED] на поткундаку, пришао столу за којим су седели ошт. [REDACTED] и [REDACTED] и обратио се ошт. [REDACTED] речима „Зашто си ме увалио у ово”, и из „кратежа” испалио два патрона, један у леви бедрени предео тела оштећеног [REDACTED] а други у леву надлактицу, након чега је изашао испред ресторана где је у „кратеж” ставио две нове патроне, а потом се вратио у ресторан и поред шанка, ка оштећеном [REDACTED], који му је повређен долазио у сусрет и пао на степеник, поново испалио у оштећеног један патрон у пределу десног рамена а потом други у пределу главе, којом приликом му је нанео тешке и по живот опасне телесне повреде у виду устрелине у левом бедреном пределу, прострелине леве надлактице и бројне нагњечине у левом дојкином пределу, устрелине у пределу десног рамена, које су дуж њихових канала биле праћене многобројним преломима костију и разарањем крвних судова, и устрелину у пределу главе са разарањем мозга, а која повреда је у време наношења представљала апсолутно смртоносну телесну повреду, након чега се са „кратежом” удаљио са лица места и возилом одвезао у свој стан, при чему је био свестан да је његово дело забрањено,

-чиме је извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ.

Па га суд применом напред наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 08. децембра 2016. године, па надаље.

На основу чл. 4, 78 и 87 КЗ, ИЗРИЧЕ СЕ

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

И то:

-преправљене скраћене ловачке пушке двоцевке тзв. „кратеж”, ознаке [REDACTED], совјетске производње, са бројем [REDACTED] на поткундаку

-11 патрона зелене боје за ловачку пушку калибра 16

Оштећени се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парнични поступак.

Обавезује се оптужени Александар Јовић да накнади трошкове кривичног поступка у висини од 167.246,88 динара и паушала суду у висини од 25.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Више јавно тужилаштво у Београду је дана 25.04.2017. године поднело оптужнику Кто.бр.165/17 од 24.04.2017. године, изменјену дана 05.09.2018. године, против оптуженог Александра Јовића због кривичног дела убиства из члана 113 Кривичног законика.

У докзаном поступку саслушан је оптужени Александар Јовић, испитани су сведоци [REDACTED] и [REDACTED], [REDACTED], сведок-оштећена [REDACTED], а на сагласан предлог странака прочитани су: записник о увиђају ВЈТ у Београду од 08.12.2016. године, извештај о форензичком прегледу лица места МУП, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику бр. КТ 100-3247/2016 од 08.12.2016. године, извештај о форензичком прегледу лица места МУП, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику бр. КТ 100-3248/2016 веза 100-3247/2016 од 08.12.2016. године са скицом лица места, фотодокументација (и на два ЦД-а) бр. Кт. 100/3247/16 (22 фотографије) и бр. Кт. 100/3248/16 (17 фотографија) веза 100/2347/16, потврда о привремено одузетим предметима МУП, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за увиђајно - оперативне послове КУ бр. 21238/16 од 08.12.2016. године на име Јовић Александра, записник о вештачењу НКТ Центра бр.234-8025/16 од 13.12.2016. године, вештак Зоран Мишковић, записник о вештачењу оружја НКТ Центра бр.234 12249/16 од 30.12.2016. године дипл.инг. Стојан Костић, вештачење "драмлија" НКТ центра бр.234-10157/17 од 13.02.2017.године, дипл.инг. Стојан Костић, обдукциони записник ИСМ С-1299/2016 од 09.12.2016.године са 17 фотографија, судско-медицинско и балистичко вештачење проф др Бранимира Александрића и дип. физ.хем. Милана Куњадића од 27.02.2017. године, налаз и мишљење судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 18.03.2017. године, записник о саслушању окривљеног Јовић Александра пред ВЈТ у Београду Кти.бр.453/16 од 10.12.2016. године и од 07.04.2017. године, записници о испитивању сведока [REDACTED], [REDACTED] пред ВЈТ у Београду Кти.бр.453/16 од 22.12.2016.године, [REDACTED] од 20.01.2017. године, [REDACTED] и [REDACTED] од 10.02.2017. године, [REDACTED] и [REDACTED] од 24.02.2017. године, [REDACTED] од 10.03.2017. године и са главног претреса од 12.02.2018.године, извештај ПУБ из КЕ за окр. Јовић Александра од 08.12.2016.године, док је по службеној дужности прочитано: уписе у тврдо-коричену свеску "Победник на Калемегдану", фотокопије документације – рачуни и отпремнице ВОВ GT и уписа у роковник (странице 246 до 273 списка Кти.бр. 453/16) и службена белешка КОЦ Дежурне службе ПУБ од 08.12.2016.године у 15,20 часова (страница 12 списка Кти.бр. 453/16), као и одговор УКП ПУБ МУП РС од 08.06.2018. године под бр. Ку 21238/16. Све изведене доказе суд је оценио како појединачно и у међусобној повезаности и непристрасно у складу са чланом 16 став 2 и 419 став 2 ЗКП те је утврдио чињенично стање наведено у изреци пресуде.

Окривљени Александар Јовић саслушан у претходном поступку у својој одбрани је навео да признаје да је дана 08.12.2016. године у ресторану "Царска охота" убио [REDACTED]. Пре овога није имао кривична дела и каје се што је то морао да

уради, а урадио је како би спасао своју породицу јер је [REDACTED] убица, комплексна личност која нема ниједну светлу тачку већ су све тамне, настран, лопов, манипулатор и веома агресиван човек. Био је јако уплашен за своју породицу. Дана 06.12.2016. године [REDACTED] га је скинуо голог, претио да ће га убити, да ће му убити породицу, да ће његовом детету одсећи главу, иако је то дете крстio, а да ли су то биле лажи или не зна, да ће му узети кућу и да ће остати без ичега, а и свој полни орган му је ставио у уста. Дана 07.12.2016. године [REDACTED] га је позвао да дође на градилиште где га је ухватио за врат, почeo да гуши, ставио му пиштолј на главу и претио да ће га убити, да ће му убити дете и да ће од сада све бити црно, узео му је телефон, терао га да зове оца и да му каже да ће му узети кућу, што је одбио, па га је својим телефоном ударио по глави и том приликом исти сломио. [REDACTED] му је претио да ће му јебати дете, јебати жену крваву и њега само да мора добро да се обрије. [REDACTED] је наставио са претњама преко телефона и 08.12.2016. године у јутарњим сатима, а и око 13.00 часова непосредно када су се у Крњачи, на градилишту које припада [REDACTED] нашли. Тада је тражио да му преда аутомобил његове супруге марке "БМВ" рег ознака [REDACTED] а на име дуга од 2.000,00 евра које му наводно дuguje, јер је по њевој процени тај ауто толико вредео. Пито га је још да ли су испразнили ствари из куће и где су кључеви од исте, јер је како је рекао имао намеру да се у ту кућу усели. Након одласка са градилишта [REDACTED] га је опет позвао и рекао му је обзиром да су нестале неке лајсне са градилишта, а за које га је кривио, да ће тек видети какав ће му бити пакao од живота. Револтиран и у страху за свој живот и живот своје породице, сео је у "Даеву Нубиру" које припада његовом оцу, отишао до куће по "кратеж", узео "кратеж" и отишао у ресторан "Царска охота", јер претходно из разговора чуо да ће [REDACTED] бити ту. Када је ушао у ресторан пришао је столу за којим је седео [REDACTED] и још један човек кога зна по надимку [REDACTED], и питао је [REDACTED] да ли може да са њим попије кафу. [REDACTED] му је одговорио да може али да му прво јебе дете и жену, након чега је Александар извадио кратеж и питао [REDACTED] "Коме да јебеш дете и жену" и испалио два пута из кратежа у правцу [REDACTED], затим се вратио уназад 10 корака ка излазним вратима ресторана где је у кратеж ставио још један патрон. [REDACTED] је допузао до степеница и тада му је рекао "Коме ћеш ти да јебеш жену и дете?" након чега је испалио још једном у правцу [REDACTED]. Тада му је [REDACTED] рекао "Молим те немој". Након тога је истрачао из ресторана, ушао у возило "Даеву Нубиру" и упутио се у правцу своје куће у Борчи. У току вожње позвао је [REDACTED] који ради у ПС Борчи и кога зна и рекао му је да је убио човека, да пошаље патролу код њега кући. Када је дошла полиција код њега кући предао им је кратеж и патроне које је имао у кући.

Надаље је на питања тужиоца навео да [REDACTED] познаје од краја 2013. године са којим га је упознао [REDACTED] а разлог познанства је био тај што је [REDACTED] требао да ради фасаду на згради коју је он градио у Крњачи. Са Зораном се дружио, а то њихово дружење је било везано само за градилиште, а ово из разлога што је радио као фасадер на његовим градилиштима. [REDACTED] му је крстio ћерку [REDACTED] 2015. године од тада је њихово дружење било интензивније, с обзиром на кумство. Одлазио је код [REDACTED] кући и без супруге, а он и његова супруга су долазили али ређе код њих у Борчи, [REDACTED] је долазио више пута. Претње које му је

[REDACTED] упућивао почињу од августа месеца 2016. године, због чега је и престао да долази код њега кући, кратеж који је одузет од њега набавио је месец дана назад од критичног догађаја на Косову, није желео да се изјасни од кога, али је тог человека срео претходно у Београду и договорио се са њим да оде на Косово да види и преузме кратеж. Кратеж је платио 100 евра. Иначе је кратеж држао у гаражи у орману због родитеља. Набавио га је из разлога што је био уплашен за свој живот и живот своје породице. Критичног дана кратеж је узео из гараже, као и четири патроне и исте понео са собом и крену возилом марке „Даеву Нубира“ ка ресторану „Царска охота“. Возило је паркирао 15 до 20 метара удаљено од ресторана на паркингу, кратеж је ставио испод јакне и ушао у ресторан. У ресторану је са десне стране било гостију, продужио је право и скрену лево у део где је скроз лево у ћошку седео [REDACTED] са лицем за кога је рекао да га зна само по надимку [REDACTED]. Када му је [REDACTED] упутио речи које је већ навео, извадио је кратеж испод јакне, десном руком и уперио га у правцу [REDACTED] и пуцао два пута у правцу његових груди. Леворук је, а кратеж је држао у десној руци а ороз повукао левом руком. Уз пут у колима ставио је у кратеж два патрона, а два су му остала у цепу јакне. Није након испаљених патрона у правцу [REDACTED] излазио из ресторана, као што је рекао вратио се десет корака уназад, дошао је на два метра од улазних врата и тада је у кратеж ставио само један патрон. Тада патрон му је био у десном цепу јакне, а други патрон му је остао у том цепу. Поново се вратио до степеника у ресторану, а то је степеник где је [REDACTED] пао, из разлога што је чуо да [REDACTED] говори „Јебем ти дете ако останем жив јебаћу ти дете“ Када је дошао до [REDACTED] он је лежао на степенику са главом окренутом ка поду и тада је испалио још једну патрону у [REDACTED] односно у његову главу. Објаснио је да лице које седело са [REDACTED], а кога зна као [REDACTED] већ две године, није се мешало, нити је окретао кратеж ка њему, нити је имао намеру да повреди њега нити било кога од гостију у ресторану. Када је пришао столу за којим је седео [REDACTED] са поменутим лицем није било других гостију у том делу ресторана, гости су били у горњем делу ресторана са десне стране гледано од улазних врата ресторана. Када је ушао у ресторан питао је конобара кога је затекао у ресторану и то у делу где се одваја леви део ресторана „Где је господин [REDACTED]“, одговорио му је „Ево га доле лево“ и показао руком. Видео је да су се сви гости из горњег дела ресторана након прве пуцњаве разбежали, и нико од гостију није био у ресторану када је у кратеж убацио поново један патрон. Када је дошао кући на столу испред куће оставио је пушку односно кратеж и патроне и исте предао полицији по доласку. Патроне је набавио када је купио кратеж, били су у кеси и не зна тачан њихов број. Кратеж није употребљавао пре него што је пуцао у [REDACTED]. Када га је [REDACTED] 06.12.2016. године скинуо и претио, то се дешавало у близини Метроа у Крњачи, односно близу расадника, где не постоје куће [REDACTED] га је ту задржao 20-ак минута. Данас 07.12.2016. године када га је [REDACTED] позвао да дође на градилиште које се налази у Крњачи код кафане „Бела зора“, том приликом је било присутних радника и они су видели како га је [REDACTED] давио. Напоменуо је да да му је на овом градилишту [REDACTED] и 08.12.2016. године око 13,00 часова претио. За [REDACTED] је радио од 2013. године на његовим градилиштима, радио је као физичко лице као фасадер, молер, малтерција, а за те радове га је плаћао у становима и аутомобилима. На име тих изведенih радова [REDACTED] му је дао два стана од 69 m² у Крњачи, 10 аутомобила чијих марки не може а

се сети и готовог новца око 150.000,00 евра. Желео би да напомене да је [REDACTED] продао један стан од 55 m² у Борчи за износ од 48.000,00 евра и возило марке Голф 6 2011. годиште за 9.000,00 евра. Од наведеног износа новца [REDACTED] му је дао 25.000,00 евра. Према [REDACTED] није имао никакав дуг, али је [REDACTED] према њему имао дуг у износу од 130.000,00 евра. Мисли да му је [REDACTED] управо претио зато што му је био дужан и није желео да му врати тај дуг а који дуг је [REDACTED] тражио сваких 10-15 дана, а последњих месец дана није тражио због страха. Новац је позајмљивао и од других лица, прошле године је позајмио од другог [REDACTED] и то 5.000,00 евра који му је био потребан за посао, тај новац је вратио [REDACTED] у јуну месецу. Од других лица новац није позајмљивао. Када га је [REDACTED] 06.12. и 07.12.2016. године хватао за врат и претио убиством, како њему тако и породици, ударао га је рукама по глави и телу, шутнуо га је два, три пута у пределу леђу и ударио га телефоном по глави како је и описао. Осећао је од тих удараца болове, задобио је и повреде, а прегледан је када је задржан у полицији. У ПС Борча није одлазио нити пријављивао да га је [REDACTED] малтретирао и да му је претио из разлога што се плашио, али је о свим тим претњама разговарао са [REDACTED] и [REDACTED] који су радници у ПС Борча. Дана 06.12. и 07.12.2016. године [REDACTED] је потезао оружје на њега, а 08.12.2016. године, није видео да је [REDACTED] имао оружје. На питања бранерица додао је да је виђао [REDACTED] да са собом носи оружје које му је показивао. Пре критичног догађаја код њега кући долазио је [REDACTED], том приликом је вадио оружје - пиштолј, стављао га је на сто и претио како ће их побити к'о зечеве. Тада су у кући са њим били отац мајка и брат. Супруга и дете тада нису били у стану, јер их је пар дана пре тога склонио на сигурно место, јер се плашио. Супруги [REDACTED] је када се одлучио да убије [REDACTED] послао поруку да му чува дете, да је воли до гроба и да га чека.

На припремном рочишту дана 04.09.2017. године оптужени се изјаснио да признаје кривицу односно да признаје да је учинио кривично дело на начин како је наведено у оптужници, а на главном претресу дана 27.12.2017. године као и 30.05.2018. године је поновио да је њему оштећени [REDACTED] претио доста дugo на разне начине, не само лично њему него је претио и члановима његове породице. Између осталог помињао је да ће да одсече његовом детету главу. С обзиром да је тај [REDACTED] притисак трајао доста дugo, више није могао да га издржи. Био је сатеран у Ђор-сокак. Те претње су појачане и веће пре него што се десило то 08.12.2016. године када га је оштећени [REDACTED] у друштву још неких момака које није познавао одвео у један стан који се налазио у згради у Крњачи, а при чему та зграда још увек није била завршена, тамо га је малтретирао и непријатно му је да помиње шта му је радио, а о чему се изјаснио у истрази. Поред тога оштећени [REDACTED] је долазио код њега у кућу где му је претио, а претио је том приликом и његовом оцу, мајци и брату. Једном приликом је вадио пиштолј према његовом брату, а то је било раније, не може да определи тачно када се то десило, тако да због читавог тог притиска урадио је оно што је урадио и због тога се искрено каје. Као што је рекао тог дана 18.12.2016. године, понео је скраћену пушку и дошао у ресторан „Царска охота“ где је седео ошт. [REDACTED] заједно са његовим пријатељем кога зна под надимком [REDACTED]. Када му је пришао [REDACTED] га је питао што је дошао, па када је одговорио да је дошао да попије кафу он му је само рекао да може да му попуши ону ствар, чак је рекао да то може да учини тако што ће да се

сагне испод стола. У том тренутку узео је ту пушку скраћену и пуцао према њему у пределу тела и након тога је кренуо да излази, међутим наставио је [REDACTED] и даље да му прети, рекао је да ће му побити породицу и у том тренутку застао је и вратио се према њему и поново је пуцао, овога пута у главу. Мисли да је прешао само неколико метара када је излазио и када се поново вратио и пуцао у [REDACTED] иако је чуо да су неки сведоци помињали да је излазио из ресторана и да се поново вратио, може да каже да се тога апсолутно не сећа. Додао је да је после тога отишao кући, да је сам позвао полицију која је после дошла код њега у кућу и ту је пронашла и оружје и муницију коју је сам предао, а потом су га одвели у полицијску станицу.

На посебна питања заменика ВЈТ оптужени је изјавио да је након што је први пут пуцао у оштећеног, није приметио да му је било ко прилазио и да му се на било који начин обраћао. Прочитао је у оптужници да му је наводно прилазила нека жена и да му се обраћала, али то уопште није приметио. У том тренутку био је у нервном растројству и није приметио да је било ко био у његовој близини. Након што је испалио два патрона из кратежа, после тога је у тај кратеж ставио још два патрона. Додао је да је та два друга патрона ставио тек након што је претио њему и његовом детету, односно када је претио да ће његовом детету одсећи главу. Ставио је још та два патрона с обзиром да му је оштећени претио детету, реаговао је емотивно и нерационално, мислио је и да је само једном пуцао у њега, међутим тек када је прочитао оптужницу видео је да је пуцао 4 пута. Када је први пут пришао оштећеном, а пре него што је пуцао у њега, обратио се оштећеном „Где си куме, дошао сам да попијемо кафу“, а он му је одговорио „Дошао си таман да ми попушши“.

На питање пуномоћника оштећеног адв. Боривоја Боровића зашто је у слободном излагању оптужени први пут изјавио да му се оштећени обратио речима „Што си дошао...“, а да је оптужени након тога реаговао, навео је да је и раније то два пута изјављивао.

На питање пуномоћника оштећеног како би описао личност оштећеног [REDACTED] пре него што је ушао у проблеме са њим, окривљени је изјавио да га описује као проблематичну личност, преке нарави, по њему је он био добар човек, али бурно је реаговао на све. На захтев пуномоћника оштећених да објасни шта значи био је добар човек, окривљени је навео да је са [REDACTED] дружење било лепо и у пословном смислу и у приватном смислу, било је лепо дружити се излазити са њим. Био је преке нарави и за баналне ствари је био веома испријатан. Може да каже да је он био каваљер и да је једном приликом помогао његовој породици.

На питања председника већа окривљени је изјавио да је оштећеног [REDACTED] узео за кума, с обзиром да га је сматрао добрым човеком, ведрим, добро расположеним. Поред тога су имали веома коректну пословну сарадњу и из тих разлога и узео га је за кума. Он му је иначе 2015. године крстio ћерку и тако су и постали кумови. Шта се десило са тим човеком заиста не зна, када је пре шест месеци пре него што се ово десило почeo да га прогања и прети. Долазио је у искушење да пријави ове претње које су трајале б месеци полицији, међутим то није урадио јер је знао да од тога неће бити никакве вајде. Био је присутан када је

[REDACTED] подмићивао неке полицајце и инспекторе, при томе мисли на оне који се баве контролом извођења грађевинских радова, а чак једном полицајцу се обратио неформално да му каже о чему се ради и очекује да му полиција пружи заштиту, међутим он му је рекао да су му везане руке и да не може да му помогне. Из тих разлога званично није пријавио полицији те претње. У истрази је рекао да поседује лекарско уверење о повредама које је задобио и да ће доставити та лекарска уверења суду, међутим то није доставио до сада. Помоћ му је пружена у УЦ.

На додатна питања браниоца на претресу дана 12.2.2018. колико су дugo трајале претње од стране оштећеног, окривљени је навео да је притисак почeo 3 - 4 дана пре него што се десило то што се десило. 05.12.; 06.12.; 07.12. је вршен притисак на њега, прећено му је да ће му убити дете, долазио му је кући са пиштољем, претио његовом оцу и мајци и брату, после тога је претио да ће истим тим пиштољем и дете да му убије. То се десило пре годину и по дана. 06. га је одвео до расадника где га је скидао голог и радио му ствари за које је срамота и да каже. 07. га је на градилишту ударио телефоном у главу и давио га је, а то су видели момци који су радили на градилишту. Ти момци су [REDACTED], [REDACTED] и два момка чија имена не зна, зна их по надимцима Јоца и Раде. Имао је повреде које су констатоване у Ургентном центру након што је ухапшен.

Након промене председника већа и поновног отварања доказног поступка на главном претресу дана 30.05.2018. године окривљени је остао код својих ранијих исказа а на питање председника већа додао да се искрено каје због онога што је урадио и да се због тога тешко осећа и да је све то било из страха за његову породицу. Сматра да је на овај начин своју породицу одбранио, никакав други проблем није решио нити га је имао. Додао је да се несећа да ли је и код првог и код другог пуцања истовремено повукао оба ороза или један по један. Овај кратеж је набавио за заштиту своје породице, није имао ни од кога другог да се брани осим од [REDACTED] који је са пиштољем долазио у кућу његовог покојног оца. [REDACTED] звани [REDACTED] са овим нема ништа. Окривљени је иначе знао да свако поподне [REDACTED] и [REDACTED] иду на ручак у овај ресторан, а срео је и једног друга који му је рекао да су њих двојица тамо отишли на ручак, то је било 10-15 минута пре него што је ово урадио. У том тренутку он је био у својим колима а тај његов друг у својим колима, срели су се на путу, стајали на семафору и кроз прозоре од врата разговарали. Не може да објасни због чега су неке од повреда на [REDACTED] биле у пределу његовог левог бедра или у пределу десног рамена јер се и не сећа какао је и где пуцао тачно, био је у таквом стању да се не сећа ни онога што су други говорили, ни да је изашао из локала па се вратио. Потврдио је да је знао да [REDACTED] има троје деце са [REDACTED] и још једно са [REDACTED] односно знао је тада да је [REDACTED] била трудна. Био је свестан свега тога и не може себи да опрости нити ће икада моћи себи да опрости што је оставио четворо деце без оца. На питања пуномоћника оштећених још је изјавио да није никада пријавио полицији било какве нападе на своју породицу, а због тога што је [REDACTED] имао много пријатеља у полицији, чија имена не жели да изговори и ти људи са њим, окривљеним, немају ништа. Из кратежа, ни овог, ни било ког другог није раније пуцао. Не жели да прича како је кратеж набавио, пренео га и томе слично. Пушка је већ била "кратеж" када ју је он набавио, он је није скраћивао

нити зна да ради. У завршној речи је додао да се због овог искрено каје и да може да врати време, ништа од овога се не би десило, вероватно би неспоразум решио на другачији начин.

Трагови критичног догађаја несумњиво су утврђени из извештаја о форензичком прегледу лица места са припадајућом скицом лица места и фотодокументацијом Кт бр. 100-3247/16 од 08.12.2016. године када је прегледом лица места у ресторану „Царска охота“ лево од централног хола затечено: тело покојног, на поду ресторана лево од улаза, лицем окренутим ка поду испред канцеларије, видљиво на фотографијама 5-10; трагови црвене боје налик на крв на поду ресторана у близини ноге покојног, као и у виду капи затечени на тепиху и на поду близу стола, у углу ресторана, видљиво на фотографијама 13 и 14; затим на седећем делу дрвене клупе, према скици у самом углу ресторана а приказани на фотографији 15, 17 и 18. Такође је затечено и обележено оштећење на дрвеној облози зида, изнад ове дрвене клупе на фотографијама 19 и 20, према скици измерено на висини 1,33 м од пода; док се у извештају посебно наводи да је на поду иза ове клупе затечено 5 металних куглица. Као трагови број 2 и 8 обележене су две испаљене ловачке патроне обе [REDACTED] зелене боје, од којих је прва затечена поред локве крви у близини леша (ф.6) а друга ван ресторана лево од улаза, у правцу паркинга. Поводом критичног догађаја ВЈТ у Београду је сачинило записник о увиђају Кт бр. 998/16 започет у 16,10 завршен у 18,10 часова критичног дана, у коме је затечено стање описано сагласно претходним доказима с тим што је констатовано и да је уочена на зиду, испод слике (видљиво на ф. 14 и 15) мушка јакна у којој је пронађена лична карта на име Тодоровић Зорана. Поред осталог заменик јавног тужиоца наредио је претрес куће у Борчи, [REDACTED], ул. [REDACTED], где је већ пронађен извршилац Александар Јовић.

Такође, форензичким прегледом лица места - куће [REDACTED] у Борчи, ул. [REDACTED], пронађени су предмети: скраћена ловачка пушка „кратеж“ са натписом „model [REDACTED]“ са два празна патрона (са ознакама на оба, [REDACTED]) у цевима и једанаест патрона за ловачку пушку зелене боје (сви са ознакама на оба, [REDACTED]) који су од Александра Јововића привремено одузети потврdom о привремено одузетим предметима МУП, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за увиђајно - оперативне послове КУ бр. 21238/16 од 08.12.2016. године. Ови предмети приказани су на фотографијама 3-9 у Кт бр. 100-3248/16 од 08.12.2016. године. На ф. 14 видљив је траг црвене боје налик на крв на доњем делу тренерке коју Александар Јовић има на себи у том тренутку, а у пределу десног колена. У извештају се наводи да су од окривљеног изузети трагови опаљења ватреног оружја где је записником о вештачењу НКТ Центра бр.234-8025/16 од 13.12.2016. године утврђено да на узорцима узетим са руку Александра Јовића нису пронађене честице јединствене за остатке после опаљивања ватреног оружја, а ово јер је пущано из ловачке пушке двоцевке тзв. кратежа, где честице излазе само из уста цеви приликом опаљења.

Оружје које је оптужени употребио, као и пронађена муниција, су потом вештачени у НКТЦ бр.234 12249/16 од 30.12.2016. године од стране дипл.инг. Стојана Костића и утврђено да је одузето оружје преправљена ловачка пушка

марке [REDACTED] калибра [REDACTED] са бројем [REDACTED] на поткундаку и да представља ватreno оружје које је функционално и исправно, затим да једна празна чаура затечена у горњој цеви наведене пушке и испаљене чауре затечене на лицу места у кафани Царска охота су опаљене из горње цеви наведене пушке, док је друга празна чаура затечена у пушки опаљена из доње цеви наведене пушке. Такође је извршено вештачење пронађених металних куглица тзв "драмлија" записником о вештачењу НКТ центра бр.234-10157/17 од 13.02.2017.године од стране дипл.инг. Стојана Костића, где је утврђено да наведене кутлице потичу од пушчане сачме пречника 3,9 mm.

Наведени документи сачињени су од стране овлашћених службених лица у убичајној форми а настали у вршењу службене дужности, нису оспоравани и међусобно су сагласни тако да их је суд у потпуности прихватио.

У вези са узроком смрти за пок. [REDACTED] извршена је обдукција у ИСМ, према записнику од 09.12.2016.године, праћеном са 17 фотографија са закључцима да је смрт [REDACTED] насиљна и да је наступила услед разорења главе и мозга и губитка крви из раскиданих крвних судова дуж канала устрелина главе, трупа и удова, нанесених драмлијама испаљених из ручног ватреног оружја, описане су ране у пределу главе, десног рамена, леве надлактице и левог кука као улазни отвори устрелина у чијим каналима су нађене бројне металне драмлије и пластични чепови патрона од ловачког оружја. На основу овог и других података из списка је извршено судско-медицинско и балистичко вештачење од стране комисије вештака проф. др. Бранимира Александрића и дипл. физ хем. Милана Куњадића, где је закључено да су повреде које су обдукцијом констатоване код [REDACTED] заживотне, односно док је он био жив. Даље закључује се да је [REDACTED] задобио укупно четири повреде које су нанесене са четири испаљена ловачка патрона и то у пределу главе, десног рамена, леве надлактице и левог бедреног предела, при чему је смрт у директној узрочно-последичној вези са све четири задобијене повреде које су нанесене са четири испаљена ловачка патрона. Устрелина главе са разорењем мозга је у време наношења и сама за себе процењено, са медицинске тачке гледишта представљала апсолутно смртоносну телесну повреду, након чијег задобијања је смрт наступила практично тренутно. Остале три повреде (у пределу десног рамена, леве налактице и левог бедреног предела) које су дуж њихових канала биле праћене многобројним преломима костију и разорењем крвних судова, су у време наношења као појединачно тако и скупа процењено, представљале тешку и по живот опасну телесну повреду. Све четири повреде су у време наношења и скупа процењено са медицинске тачке гледишта представљале апсолутно смртоносну телесну повреду. На основу локализације улазних рана задобијених устрелина и правца њихових канала, те на основу установљених трагова на лицу места у ресторану „Царска охота“, закључује се да је [REDACTED] [REDACTED] прво задобио устрелину у левом бедреном пределу и то док је седео за столом на шта указује правац канала те устрелине (слева пут удесно и одозго пут надоле) и трагови крви на седалном делу дрвене клупе где је седео [REDACTED]. Потом је у кратком временском размаку и не мењајући битно свој првобитни положај, [REDACTED] задобио је и јединствену повреду леве надлактице (прострелину) и у левом дојкином пределу (брожне нагњечине), и то у положају

када му је лева надлактица била испред леве половине груди, највероватније као одбрамбена реакција на учени напад - тако је правац канала ове јединствен повреде био с лева пут десно и лако пут назад, а изнад клупе је на зиду пронађено једно мало округласто оштећење настало од драмлије док је испод клупе пронађено неколико драмлија. Приликом наношења ове повреде повредилац се налазио у неком од стојећих ставова, окренут ка левој бочној страни [REDACTED]. Након задобијања тих двеју повреда (у левом бедреном пределу и у пределу леве надлактице) дуж чијих канала су настали бројни преломи костију и разарање крвних судова, [REDACTED] је могао самостално активно да се креће само неколико корака поготово уз помоћ других особа, све док није малаксао због наглог и великог губитка крви односно могао је да доспе до места где је ничице пао на под где је и пронађено његово тело, а приликом ког пада је добио мрљасте нагњечине коже на оба колена и на обема потколеницама, које повреде су описане у обдукционом налазу као огуњотине коже настале као последице дејства тупине механичког оруђа. У таквом лежећем положају по трбушке [REDACTED] је задобио још две устрелине једну за другом у веома кратком временском интервалу - прво једну у пределу десног рамена (чија се улазна рана налазила на његовој горњој и делом задњој страни, а правац канала ове устрелине је био с десна пут улево и од напред лако пут унапред) и на крају једну устрелину у пределу главе (чија се улазна рана налазила практично на врху главе, а правац канала ове устрелине је био одозго пут надоле и лако унапред). Приликом наношења ове две повреде у пределу десног рамена и главе, повредилац се налазио у неком од стојећих ставова изнад главе [REDACTED] који је потрбушке лежао на тлу. Све четири повреде које потичу од дејства драмлија а која су обдукцијом констатоване на телу пок. [REDACTED] [REDACTED] нанете су испаљивањем из предметне ловачке пушке кратежа када су уста цеви пушке до тела била на растојању између 30-40 цм. Повредилац је три патрона испалио из горње цеви предметне ловачке пушке-кратежа, што значи да је пушку пунио три пута, а један патрон је испалио из њене доње цеви.

Ово вештачење је суд прихватио као очигледно стручно, на неспорним подацима из списка засновано, дато од стране искусних иrenomiranih сталних судских вештака, на којке није било никаквих примедби, а посебно значајно за утврђивање редоследа и броја опаљења из оружја и настанка и тежине проузрокованих повреда и међусобног положаја опуженог и убијеног лица.

Критичном догађају присуствовали су и очевици [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] који су испитани као сведоци током истраге.

Сведок [REDACTED] наводи да се са [REDACTED] интензивно дружио, а да Јовић Александра познаје последње три године, са истима се виђао свакодневно због послана. Са Јовићем Александром није се дружио приватно а са [REDACTED] јесте. Александар је имао грађевинску фирму, радио је на [REDACTED] објектима. Дана 08.12.2016. године позвао га је [REDACTED] да му довезе електроматеријал. Око 14,30 часова дошао је у кафић "Интер кафе" у Крњачи, након чега су његовим возило заједно отишли на Ада Хују у ресторан "Царска охота". У току вожње [REDACTED] и Александар Јовић су се чули више пута, мисли 3 до

4. Први разговор се односио на купце куће Александровог оца, други на материјал који је платио [REDACTED] који је требао да плати Александар, па му је [REDACTED] рекао да му ставља на дуг. Та два разговора Александар је упутио [REDACTED] и деловали су сасвим нормално. Када су излазили из возила на Ада Хуји [REDACTED] је позвао Александра и рекао му да се чује са [REDACTED] „паркетарем“ да би из возила које се налази код [REDACTED] Александар узео кључеве од [REDACTED] локала. Сели су у доњи леви део ресторана, [REDACTED] је седео до зида а он преко пута њега. Сели су за сто који је последњи у низу поред излога ресторана. Поручили су пиће и храну, и бацио је поглед лево на паркинг ресторана према Дунаву, видео је возило марке Даеву нубира и тада је рекао [REDACTED] "Ето га кумара", како је иначе звао Александра. [REDACTED] је рекао да је то немогуће јер се са Александром чуо два минута пре тога и да се налази на градилишту у Крњачи. Зоран је узео телефон и окренуо Александра и чуо је када га је питао „Где си“ и чуо је и Александров одговор да се налази на Ада Хуји, [REDACTED] га је затим питао „Зашто ме пратиш“ и чуо је да је Александар одговорио да хоће да попију кафу и да ће он то да плати. . Појаснио је да је све то чуо јер је био укључен спикерфон на [REDACTED] телефону. Након три минута зачуо је глас Александров иза својих леђа, чуо је како пита конобара : "Где је [REDACTED]?", а потом како Александар пита [REDACTED] "Зашто си ме увалио у ово?". Окренуо је главу и видео је Александра како држи кратеж у рукама. Руке су му биле испружене и уперене у правцу [REDACTED]. Одмах је испалио два метка у правцу [REDACTED] и чуо је како је [REDACTED] јаукнуо и рекао: "Куме зашто ме уби", а Александар се окренуо и трчећи побегао из ресторана. Подигао се и помогао [REDACTED] тако што је кренули према шанку, [REDACTED] је држао испод мишке, а након пар метара [REDACTED] је пао, на метар од шанка. Након пола минута до минута је Александра како поново улази у ресторан са кратежом у руци. Александар је дошао до [REDACTED] који је лежао лицем окренут ка поду, чуо је глас једне куварице како виче „Немој сине да га убијеш“, а Александар је испалио још један хитац у правцу [REDACTED], чуо је и једно шкљоцање на празно . Не зна да ли је након овога Александар изашао из ресторана или не. Објаснио је да у доњем делу ресторана, где су седели он и [REDACTED], није било других гостију, и да Александар према њему није окретао кратеж.

Сведок [REDACTED], рођена 1952. године, је у преходном поступку изјавила да ради у ресторану „Царска охота“ као кувар. Око 15,00 часова дошао је конобар са поруџбином за [REDACTED] који је седео са својим пријатељем у доњем делу ресторана, а очекивали су и долазак треће особе. Кухиња у којој се налазила је иза шанка и у једном тренутку је видела да у ресторан улази једна мушка особа која је скренула у доњи део ресторана. Није видела да та особа има било шта у рукама. Чула је како је та особа која је скренула у доњи део ресторана изговорила речи : „Шта ми то уради, зашто ми уништи породицу“, а одмах затим су се чула два пуцња који су јој личили на прасак петарде. Затим је чула речи: „Куме шта то радиш, немој да ме убијеш, молим те“. Видела је како је та мушка особа која је претходно ушла у ресторан изашла из ресторана а након пар минута се иста особа вратила у ресторан, у руци је држао кратеж, пришла му је када је дошао до шанка и обратила му се речима: „Молим те сине, моли те мајка, немој да га убијеш, он ће у земљу а ти на робију“, ништа јој није рекао само је погледао и одмах је испалио још два пуцња у [REDACTED] који је већ тада лежао поред шанка, на stomaku, са главом окренутом ка излазу ресторана, док су му ноге биле у доњем делу ресторана. Када

је испалио по повратку у ресторан, први пуцањ док је лежао поред шанка чула је како [REDACTED] говори: „Немој куме, молим те“, а након испаљеног четвртог пуцња није чула више никакве речи. Око [REDACTED] је била локва крви. Лице које је пуцало у [REDACTED] се након тога мирно окренуло и изашло са кратежом у руци из ресторана. Никоме се није обраћао, нити упућивао било какве речи а и када га је молила ништа није рекао, само је погледао, кратеж према њој није уперио. У том тренутку није размишљала и није се бојала за свој живот, реаговала је импулсивно као што би реаговала свака мајка. Не познаје лице које је пуцало у [REDACTED] али чула је после да је долазио. Ни у једном тренутку лице које је пуцало у [REDACTED] није окретало кратеж према било ком госту, изашао је из ресторана потпуно миран са оружјем у руци, никоме се није обраћао.

Сведок [REDACTED] је у претходном поступку изјавио да је дана 08.12.2016. године био у ресторану „Царски лов“ односно „Царска охота“ пошто тако сви зову тај ресторан, радио је као конобар. Нешто око 15.00 чаова, не може да се сести тачног времена у ресторан је ушао [REDACTED] за кога је касније сазнао да се презива [REDACTED], иначе њихов чест гост са пријатељем ког зна по надимку [REDACTED]. Сели су у делу ресторана који зову „доња галерија“ за сто бр. 8. Његов колега [REDACTED] отишао је да послужи [REDACTED] и његовог друга. За то време био је поред шанка и спремао тањире за ручак док је [REDACTED] ушао у шанк, а потом отишао у пушницу. У једном моменту чуо је да се отварају улазна врата ресторана, окренуо се и кренуо ка средини ресторана, где је срео человека који му је био познат од раније као њихов гост, и који му се обратио речима: „Где је [REDACTED], идем код [REDACTED]“ и одмах је отишао у правцу [REDACTED] стола, јер је и сам видео где седи [REDACTED]. У том тренутку се окренуо и кренуо ка [REDACTED] да му каже да има и трећег госта и тада је зачуо два пуцња, један за другим. Налазио се испред шанка и видео је њему леђима окренутог человека како стоји поред стола бр. 8. Није видео да било шта држи у рукама иако је претходно чуо два пуцња из правца огледала, односно стола за којим је седео [REDACTED] и његов пријатељ [REDACTED]. Тада је чуо [REDACTED] речи „Куме што ме уби“ и тада је схватио шта се десило, видео је док се налазио иза шанка да човек који је ушао претходно и питао где је [REDACTED], излази из ресторана. Није прошло ни пет секунди, а тај исти човек се вратио са пушком у руци, видео га је како на вратима улази, уплашио се и са [REDACTED] су побегли иза шанка и кроз сачару изашли напоље. Напољу је чуо још један или два пуцња. Након пар минута он и [REDACTED] су се вратили у ресторан. Видео је [REDACTED] како лежи поред шанка, на степенику, ноге су му биле окренуте ка огледалу а глава паралелна са шанком на самој ивици доње галерије и средњег дела ресторана. [REDACTED] је лежао поред шанка окренут stomakom ka podu. Porед [REDACTED] tela je bilo dosta krvi. Poznato mu je da je неко od gostiju pozvao hitnu pomoci i policiju. Po njegovoj proceni od ulaska [REDACTED] i njegovog prijatelja [REDACTED] do ulaska ovog čoveka koji ga je pitaо где je [REDACTED], proteklo je mogda pet do deset minuta. U rukama tog лица u trenutku kada ga je pitaо „gde je [REDACTED]“ nije video oružje. Oružje u rukama tog лица video je kada je drugi put ušao u restoran. Po njegovoj proceni ovo лице se sa oružjem ponovo vratilo u restoran nakon pet do deset sekundi, sve se to brzo odigralo. Ne može da opiše kako je to лице drжало pушку, jer se uplašio i razmišljao samo kako ne da pobegne. U delu restorana koji zovu doњa galerija niје било других гостију осим покојног [REDACTED] i njegovog prijatelja под надимком [REDACTED]. Лице које је имало оружје, је препознао

као њиховог госта долазило је и раније заједно са [REDACTED] и зна да су се ословљавали са „куме“. Када је чуо прва два пунца, а потом видео човека који је њему био окренут леђима како стоји поред стола бр. 8, [REDACTED] је седео сам са те стране стола, а преко пута њега седео је његов пријатељ [REDACTED] по његовој процени тог тренутка нико није био угрожен осим [REDACTED].

Испитан у претходном поступку сведок [REDACTED] је навео да ради као конобар у ресторану „Царски лов“ или га сви зову „Царска охота“, а што је назив на руском језику, а који се налази на Ада Хуји бб. Колега [REDACTED] замолио га је да услужи госте, који су претходно ушли и сели за сто број 8 у доњем делу ресторана. Пришао је гостима примио поруџбину за пиће које им је донео, узео је од њих поруџбину за храну па је отишао у кухињу а из кухиње ван ресторана у помоћне просторије да би заложио ватру када је чуо два пунца, која су њему личила на пуцањ петарди. Вратио се у ресторан да види шта је у питању и тада је видео и чуо је запомагање из доњег дела ресторана које је долазило из правца где се налазио сто бр. 8, где је претходно послужио госте пићем. У том тренутку је видео да се отварају улазна врата ресторана и видео човека који у рукама држи поред тела пушку и види како се креће у правцу шанка. Уплашио се и истрачао је напоље, прошао је кроз шанк и споредни излаз који води напоље. Убрзо, мисли да је прошло минут два, мада у то није сигуран, вратио се у ресторан и сазнао да је неко већ позвао хитну помоћ и полицију. По уласку у ресторан видео је човека који лежи поред шанка, грудима окренут ка поду и видео је крв испод његовог тела, а човека кога је видео да држи пушку када се први пут вратио у ресторан, тада није видео. Лице које је седело заједно са човеком чије тело је затекао поред шанка у лежећем положају по повратку у ресторан је телефонирао. Убрзо је дошла полиција. Објаснио је да у доњем делу ресторана где се налази сто бр. 8 није било других гостију осим ова два госта које је послужио. Иначе то је био [REDACTED] и то је лице које је тога дана било убијено а друго лице зна по надимку [REDACTED], који су често гости у њиховом ресторану. Лице које је ушло у ресторан са пушком у рукама није тада познавао, мада је касније чуо да је и он био чест гост њихове кафана и колико се сећа да га је служио када је био заједно гост са покојним [REDACTED]. Када је рекао да је чуо запомагање из правца где се налазио сто бр. 8 појашњава да је чуо само речи „Jao, jao“. Није прилазио столу бр. 8 јер је у том тренутку видео човека како улази у ресторан са пушком у рукама, због чега се уплашио и истрачао напоље. Када је изашао из ресторана сигуран је да је чуо још један пуцањ. Наведеног дана у ресторану и то одмах поред улаза у ресторан са леве стране било је и других гостију, односно било је четворо људи који су седели заједно за столом, а на галерији за једним столом седела су два госта а за једним столом једна девојка. Када је човек ушао са пушком ови гости су седели у ресторану, а и када се вратио други пут у ресторан видео је да гости стоје поред својих столова. Поред шанка се налази један степеник, на коме је по повратку видео у ресторан видео тело повређеног [REDACTED], и то тако што се горњи део тела повређеног налазио изнад степеника на галерији а доњи део тела преко степеника у доњем делу ресторана. Објаснио је да је видео да се отварају врата па је због тога бацио поглед ка вратима и видео како у том тренутку како на врата улази човек са пушком. Улазна врата су претходно била затворена. Запомагање које је чуо потицало је од повређеног

[REDACTED]. Када је чуо запомагање повређени се налазио на пола пута од стола бр. 8 према шанку кретао се, био је повијен унапред и запомагао је.

Сведоци [REDACTED] и [REDACTED] сагласно су навели да су дана 08.12.2016. године били у ресторану "Царска охота" и да су седели на Горњој галерији, са леве стране. У једном тренутку су чули да је нешто пукло као петарда, а одмах затим речи: "Што ме уби куме", а потом: "Ти ћеш мени проблеме да правиш", уплашили су се и залегли испод стола. [REDACTED] је објаснила да је док је била испод стола видела да неко излази из ресторана, устала је и испред ресторана видела мушку особу како се са пушком у руци враћа ка ресторану, због чега је она поново залегла испод стола, док је [REDACTED] објаснило да је прво чуо два пуцња, да је када је устао покушао да позове Хитну помоћ, да је тада чуо гласове „Враћа се“, а убрзо потом још два пуцња, а потом тресак улазних врата.

Сведок [REDACTED] наводи да је 08.12.2016. године радила у ресторану "Царска охота" у кухињи, иза шанка, да је чула два праска, један за другим, који су јој личили на прасак јаких петарди. У том тренутку је видела кроз прозор кухиње како њен супруг и још два лица трче напоље поред кухињског прозора. Потом је чула још два пуцња након чега је из кухиње изашла и ушла у ресторан где је чула повике: "Убише человека, убише человека, зовите Хитну". Видела је поред шанка [REDACTED] како лежи лицем окренут ка поду, глава му је била поред барске столице а ноге у доњем делу ресторана, испод [REDACTED] тела видела је кrv. [REDACTED] познаје јер је он чест гост ресторана, а Јовић Александра не познаје. Из кухиње није ни излазила, изашла је након четвртог пуцња.

У вези са ширим околностима критичног догађаја и односима између оптуженог и убијеног у претходном поступку је као сведок испитана оштећена [REDACTED], супруга [REDACTED], која је навела да није очевидац критичног догађаја и да не зна како се исти одиграо тога дана. Критичног дана била ја са [REDACTED] и Александром у фарбари „Сан Марко“ у Овчи, након чега је отишла кући. Сва сазнања која има су посредна и сазнала их је између осталог и од [REDACTED]. [REDACTED] и Александар су били у кумовским односима, односно [REDACTED] је био кум Александровој ћерки [REDACTED]. Александар је радио фасаде на [REDACTED] грађевинама. Зна да му је њен супруг давао новац јер му је Александар тражио за радове које није извршавао уредно, а што по њеној евиденцији износи 138.500,00 евра. Критичног јутра супруг је замолио да њега и Александра пребаци од Метроа у Крињачи до фарбаре „Сан Марко“ у Овчи. Александар јој је деловао мало нервозно, односно шетао се, па јој је због тога деловало да је нервозан. Супруга и Александра је одвезла до Метроа где је Александар претходно оставио возило, узео је своју свеску и кренуо је са њима према њиховој кући. Када су дошли кући уписала је у свеску 08.12.2016. године 1.150,00 евра, а тај износ су јој рекли Александар и [REDACTED] да упише, након чега су се потписали и њен супруг и Александар. Нису јој рекли на шта се тачно износ односи. Не зна када је Александру њен супруг дао тај новац или сигурна је да му је дао. Од [REDACTED] је сазнала да је пар дана пре критичног догађаја рекао Александру да ће раскинути пословни однос са њим јер исти није извршавао своје обавезе, иако је узео новац. Такође је рекао и да ће да иде код Александрових родитеља и да ће да их упозна са тим. Зна да је Александар тражио новац од [REDACTED]

за радове које није извршио у предвиђеном року и да му је [REDACTED] давао новац иако радови нису извршени, а зна и да је Александар тражио од [REDACTED] новац за лечење своје ћерке, требало му је 2.500 евра за матичне ћелије, а колико му је [REDACTED] дао, не може да се сети. Од 2016. године водила је у свесци евиденцију о пословним односима свог супруга и Јовић Александра, као и свог супруга и других лица. [REDACTED] и Александар су у свесци поред новчаних износа стављали своје парafe, као и друга лица. Није јој познато да је између [REDACTED] и Александра постојао било какав сукоб нити свађа. Придружује се кривичном гоњењу окривљеног и истиче имовинско-правни захтев који ће накнадно определити.

На главном претресу дана 12.02.2018. године иста је поновила да је оптужени Јовић радио код њеног супруга, односно код њих. У последње време, пред смрт њеног супруга, посао је почeo да застајe и радници су почeli да се буне. Њен супруг [REDACTED] је то тешко подносио због тога што су радови стали, молио је оптуженог да настави са радовима и да заврши шта је започео, међутим како то није давало разултате њен супруг је узео другог човека, како би завршио већ започете послове. Истог јутра, када је њен супруг био убијен, сви су били заједно, а после само неколико сати опт. Јовић Александар је убио њеног супруга. Додала је да јој је супруг давао новац који је предавала Јовић Александру како би он новац дао радницима који су радили и о томе се изјашњавала у истрази да је постојала свеска у којој су евидентиране све исплате и коју су потписивали и њен супруг и оптужени. Међутим и поред тога радници су се бунили да им паре нису биле исплаћене од стране опт. Јовића, с обзиром да је он имао раднике који су радили ту врсту посла за њега, па је у тој ситуацији и њен супруг поред новца који је већ био предат преко ње Јовићу додатно тим радницима давао новац, а мисли да такве исплате нису биле евидентиране у свесци коју сам поменула и коју сам предала у истрази. Као илустрацију је навела и то да је једном приликом Јовић Александар дошао код њих кући да тражи паре, а то је иначе радио често, али овог пута рекао им је да му је ћерка оболела од леукемије и да јој је за лечење неопходан новац, па је тражио од њеног супруга да му да новац и њен супруг му је одмах дао паре за лечење ћерке, а касније су сазнали да његова ћерка уопште није била болесна, односно ово су сазнали много касније. Након овога када је њен супруг позајмио новац Јовићу за лечење ћерке Јовић је питао њеног супруга да му буде кум баš из захвалности што му је помогао око лечења ћерке.

На питање тужиоца сведок-оштећена је објаснила да је у свесци у којој је вођена евиденција о свим исплатама стављан потпис, односно парaf и од њеног супруга и од оптуженог и то је било увек након што се исплата изврши. Овај парaf је некада био стављан или истог дана, или дан после тога или два дана после, али шта год се и када год је новац предаван то се уписивало у свеску и стављо се парaf и тај парaf су стављали и њен супруг и оптужени, у присуству један другог готово истовремено, односно непосредно један после другог.

На питање пуномоћника изјавила је да не би могла да се изјасни о томе у погледу конкретног дуга од 36.500 евра од стране оптуженог према њеном супругу. Сравњивала је стање у погледу дуговања и дошла је до закључка да оптужени Јовић није извршио неке радове у вредности око 70.000 евра. Он је извео неке радове у

вредности од преко 100.000 евра, али поред тога остао је дужан да изведе радове за вредност од 70.000 евра. Њен супруг никада није вршио било какав притисак на оптуженог да он стави параф у свеску у којој се водила евиденција у погледу исплате неког дуговања. Однос између оптуженог, њеног супруга и ње је био готово увек пријатељски. Оптужени је долазио код њих кући и на славе. Чак је њен супруг помагао отпуженом у проблемима које је имао, а што се најчешће сводило на то да му је давао новац. Поред тога сазнали су да ћерка оптуженог није болесна од леукемије можда пар дана пре него што је њен супруг убијен. Разлог из којег је оптужени убио њеног супруга може само да претпостави, али оно што зна то је да је оптужени Јовић био дужан многим људима, био је дужан и људима са којима је радио и неким другим људима и просто више није имао код кога да се задужује нити да позајмљује новац, једини који му је још помагао био је њен супруг који му је позајмљивао новац, а између осталог како би враћао дугове и другим лицима. Поред тога супруг јој је рекао да му је оптужени Јовић рекао, након што му је њен супруг саопштио да раскидају пословни однос, да још нису завршили.

На питања браниоца оптуженог сведок оштећена је изјавила да су се њен супруг и оптужени Јовић упознали негде 2013. године. Не може да определи после колико времана након упознавања су кренули и послови између њих, али чини јој се да је прошло 2 – 3 месеца од када су се упознали. По њеном сећању сарадња је отпочела негде у децембру 2013. године. Након тога пословна сарадња између супруга и оптуженог је текла сасвим добро, односно њен супруг се није жалио на радове које је изводио опт. Јовић са својим радницима. Мисли да је изведено три зграде без проблема, односно уколико је било проблема ту је било проблема који су уобичајени за такву врсту сарадње, али код четврте зграде, односно претпоследње коју је одрадио заједно са Јовићем дошло је до одређених проблема. Мислим да су проблеми настали и пре него што је дошло до кумства између њеног супруга и окривљеног а то је било у септембру 2015. Не може да се прецизно изјасни, када је њен супруг крстио ћерку оптуженог. Проблеми су почели тиме што је оптужени све чешће кренуо да тражи новац од њеног супруга. Књигу у којој се водила евиденција о исплатама и дуговањима почела је да се води у току 2016. године, односно мисли да је то било у септембру 2016. Иначе иницијатива да се води ова књига је покренута баш од ње, јер је хтела да се води евиденција када и колико је њен супруг вршио исплату, јер је стекла утисак да њен супруг новац даје и да не зна колико даје. Односно да буде прецизна њен супруг је имао одлично памћење и он је све знао када је, коме и колико исплатио, али је хтела да о томе постоји евиденција, да се види колико је коме било исплаћено. Њен супруг и она су се виђали релативно често са опт. Јовићем, при чему је он много чешће долазио код њих, а они су код њега углавном ишли на славу, односно ретко. На питање да ли су супруга оптуженог и она размењивале неке СМС поруке путем моб.телефона навела је да мисли да је било неких порука које су размење између ње и супруге оптуженог. Чини јој се да су се поруке односиле на неки лек, али чини јој се и да се нису односиле на неке посебне односе између њеног супруга и оптуженог. Била је то уобичајена комуникација. Не може да се изјасни прецизно када је њен супруг отказао оптуженом Јовићу даљу сарадњу, чини јој се да је то било неколико дана раније, а не баш на тај дан када је он убијен, али заиста о детаљима разговора између оптуженог Јовића и њеног супруга не може да каже јер није била присутна,

али у сваком случају зна да јој је супруг рекао да он са опт. Јовићем не може да сарађује, с обзиром да он не испуњава своје обавезе, односно да му је њен супруг давао новац да исплати раднике, а он то није чинио па су се радници због тога бунили. Тачно је да је тог дана када је њен супруг убијен опт. Јовић ишао са њом и њеним супругом да наручи неки материјал како би завршио неке радове, али мисли да се то односило на завршетак радова на згради која је већ започета, а да њен супруг више није хтео да сарађује са њим на неким другим зградама и да је у том смислу већ ангажовао друго лице, ██████████, како би он изводио радове на другим објектима. У том смислу њој није било ништа необично што је тог дана, када је њен супруг убијен, оптужени био са њима како би узео материјал и како би завршио започете радове, али мисли да му је супруг рекао да даље неће сарађивати, али не зна шта му је њен супруг рекао и када, јер томе није била присутна, зна само да се њен супруг јако нервирао због тога што Јовић не завршава део посла за који је био ангажован. Иначе тог дана када су били у фарбари приметила је да је оптужени био нервозан, да је нервожно шетао по фарбари, а касније је сазнала да је остао дужан неки новац, а што јој је рекао газда те фарбаре касније. Њен супруг је хтео да наплати дуг од опт. Јовића и то је знала, али у њеном присуству никада није споменуо да би наплатио нешто у вези са кућом оца оптуженог, или са неким колима оптуженог. Не зна како је њен супруг хтео да наплати тај дуг, да поврати новац, али јој је познато да је једном приликом оптужени Јовић изјавио да је он принуђен да опљачка тетку и течу како би узео новац, како би могао да врати дугове, не само њеном супругу, него и другим људима којима је дуговао новац. Познато јој је и да је оптужени Јовић имао неку свеску у којој је водио евиденцију о уплатама и исплатама. Колико јој је познато и у тој свесци парaf су стављали и њен супруг и оптужени, односно чини јој се да је била присутна када је њен супруг стављао парaf и у ту свеску коју је водио Јовић, али није посебно обраћала пажњу на ту свеску јер је водила своју.

На додатно питање ВЈТ изјавила је да није вршила увид у ту свеску коју је водио оптужени Јовић, само је чула када су ишли до фарбаре, да је Јовић рекао да иде до кола да узме ту свеску, односно када су се враћали из фарбаре. Пошто јој је предочено да је претходно изјавила да је била присутна када је њен супруг стављао парaf и у свеску оптуженог Јовића, а да је након тога изјавила да је само Јовић требао да оде по ту свеску како би ставио парaf изјавила је да мисли да је председник већа погрешно разумео, и да није била присутна када је Јовић давао свеску њеном супругу да потпише, само је чула за ту свеску, а није била присутна када је њен супруг стављао парaf у свеску коју је водио Јовић. Није видела да је њен супруг имао било какво оружје, нити је видела да га држи у кући или било где ван куће.

Пошто јој је предочена одбрана оптуженог у којој је наведено у записнику од 10.12.2016. године у којој је навео: „Ја према ██████████ нисам имао никакав дуг, али је ██████████ имао према мени дуг у износу од 130.000 евра. Ја мислим да је мени ██████████ управо претио зато што ми је био дужан и није желео да ми врати тај дуг, а који дуг сам му тражио сваких 10 – 15 дана, а последњих месец дана нисам тражио због страха“ навела је да то није тачно. Било је опште познато да је оптужени дужан, не само њеном супругу, него и другим људима, што могу сви да потврде.

Извршено је и суочење измађу окривљеног и оштећеног [REDACTED] и то на околност дуга који је постојао између опт. Јовића и оштећеног [REDACTED], као и на околност да ли је оптужени тражио позајмицу за лечење болесне ћерке од леукемије и да ли је оштећени имао оружје или не, где је оптужени Александар обраћајући се [REDACTED] изјавио да од првог дана води евиденцију о свим радовима које је изводио, поседује и грађевинску књигу, да она не зна које је све послове радио за [REDACTED] да она има евиденцију о томе, 10 % онога што су они радили, а за много других ствари не зна. Није дуговао ништа [REDACTED], а то што је он хтео да изнуди новац од њега то је нека друга прича. Она не зна зашто је пребио неког момка због неког новца на градилишту. Није знала ни за [REDACTED]. [REDACTED] је три пута донела пиштолј на градилиште. Поред тога војник [REDACTED] је долазио на градилиште и дао му пиштолј, а [REDACTED] му је дао 100 евра за тај пиштолј. Када су били код ње на слави у кући, [REDACTED] и он су вадили пиштолје и [REDACTED] је тада износио и показивао Берету, никловани ЦЗ и ТТ. Јесте узео новац од [REDACTED] или за матичне ћелије, а не за леукемију, а они су његово дете претворили у болесно дете. Све што је рекла, слушао је, углавном је лагала.

Сведок оштећена [REDACTED] на речи које јој је упутио приликом суочења оптужени, изјавила је, обраћајући му се, да то што прича није тачно. Није тачно да је било када доносила пиштолј било коме на градилиште, није била ни присутна када је било ко доносио пиштолј на градилиште. То што прича да је [REDACTED] у њеном присуству на слави показивао пиштолје је лаж. Није лекар да би рекла да ли су у питању биле матичне ћелије или не, али зна да је [REDACTED] рекао да је дете болесно од леукемије. Није тачно да је [REDACTED] било коме дуговао било какав новац, а поготово не 130.000 евра и на основу чега њему дuguје 130.000 евра. Не може ни да га гледа у судници нити ће да дозволи да јој постави било какво питање. Након тога је оптужени изјавио да није рекао да је вадио пиштолј на слави него је само [REDACTED] вадио.

На посебно питање председника већа сведок оштећена наводи, пошто јој је предочена свеска која се налази у списима предмета са корицама на којима пише Победник на Калемегдану Београд, да може да каже да је то та свеска и препознаје свој рукопис у коме је евидентирала исплате. Није јој познато да ли је њен супруг водио неку другу евиденцију на основу које је евидентирано све шта је радио и на основу чега је плаћао порез. Оно што је њој познато то је да је имао евиденцију на папирчићима и да је све памтио, а порез је наравно плаћао. Истакла је имовинско - правни захтев и придржила се кривичном гоњењу, а на главном претресу дана 05.09.2018. године је у свему остала код раније реченог, ништа не додајући.

Након поднеска који је доставила тужилаштву дана 25.01.2017. године испитана је као сведок [REDACTED], у присуству браниоца окривљеног и том приликом је изјавила да да је од августа месеца 2016. године живела у ванбрачној заједници са [REDACTED] и да очекује рођење њиховог детета средином маја месеца, да није очевидац критичног догађаја и да нема непосредних сазнања у вези тог догађаја. Александра Јовића познаје уназад годину и по дана, упознала га је преко [REDACTED], изводио је грађевинске радове на објектима које је градио [REDACTED] упознала

га је преко [REDACTED] који је крстio Александрову ћерку. Више пута је била са [REDACTED] и Александром у ресторану „Царска охота“. О Александру се причало у друштву да дuguje новац многим људима. [REDACTED] је тада рекао да је најлакше гурнути човека када се дави и да ће те проблеме Александар решити. Познато јој је да је Александар више пута тражио новац на позајмицу од [REDACTED], а ово јер је то чинио у њиховом стану на [REDACTED] у њеном присуству. Тада му је [REDACTED] говорио да му каже у каквим је проблемима како ви му помогао, да не може стално да му даје новац јер изградња његових објекта стоји, касни због Александрових пропуста, који се огледају у томе што радници које је ангажовао Александар не раде на [REDACTED] објектима, јер нису исплаћени од стране Александра, на шта је Александар рекао да очекује неки велики посао у децембру и да ће вратити [REDACTED] новац који је дуговао. Такође је једном приликом била присутна када је [REDACTED] Александровим радницима исплатио 5.000 евра иако је [REDACTED] дао Александру новац раније за исплату тих радника. Такође јој је познато и да је Александар у њеном присуству више пута тражио од [REDACTED] новац на позајмицу. Сећа се да је месец дана пре критичног догађаја тражио новац за лечење своје супруге у износу од 2.000 евра и видела је када му је [REDACTED] тај новац дао, зна да је тражио новац и за потребе свога детета или у ком износу не може да се сети, зна да му је [REDACTED] дао више хиљада евра. Напоменула је да је лично Александру у окробру 2016. године у њеном стану [REDACTED] позајмила новац у износу од 16.000,00 евра, а договор је био да јој тај новац врати до децембра 2016. године, новац јој није ни враћен. Познато јој је да су [REDACTED] и Александар имали једну свеску, која је била код Александра коју је он доносио када је долазио код њих у стан. Зна да су у ту свеску уносили новчане износе које је [REDACTED] давао Александру. И то како новац на име дуга, тако и новац за потребе радника и рада на грађевини, након чега би стављали свој потпис и [REDACTED] и Александар. У њеном присуству Александар је говорио да ће [REDACTED] вратити сва дуговања. Напоменула је да је у току лета 2016. године била са Зораном на некој грађевини у Крњачи и да је тада чула разговор који је [REDACTED] водио са Александровим оцем, којом приликом је чула да је Александар [REDACTED] дужан 50.000,00 евра. Недељу дана пре критичног догађаја била је присутна на грађевини када је [REDACTED] рекао Александру да га неће агажовати на новом објекту због његовог кашњења у раду на објектима које је већ радио и због дуга, што Александру није било пријатно, рекао је само да то тако не може али није дошло до никакве препирке и све се завршило на томе. Познато јој је да су се [REDACTED] и Александар дружили уназад три и по године. У њеном присуству [REDACTED] и Александар никада нису сачињавали признанице о предатом и преузетом новцу. Од када је са [REDACTED] може да каже да су Александар и он били у добрим односима, никада није присуствовала њиховим свађама и препиркама, нити јој је [REDACTED] причао да је имао било какав сукоб, свађу или препирку са Александром. Зна да су се међусобно посећивали и присуствовала је када је [REDACTED] тражио Александру да му врати позајмљени новац, и то више пута, Александар је говорио да ће му новац вратити у децембру [REDACTED] у тим ситуацијама није претио Александру и [REDACTED] је говорио да верује да ће се Александар извучи из те ситуације. Колико је њој познато из приче сада покојног [REDACTED] дужан му је био око 70.000 евра и то на име материјала и рада а не на име дуга у вези са позајмљеним новцем.

У истом својству је испитана и на главном претресу дана 12.02.2018. године где је изјавила да у свему остаје код онога што је рекла у истрази на записнику дана 10.03.2017. године. Упознала је и живела са сада пок. [REDACTED] негде око 1,5 година пре него што је био убијен и познато јој је да је [REDACTED] сарађивао са оптуженим Јовићем Александром. Често су се виђали и поред тога тог дана када је убијен [REDACTED] требало је да и она буде у ресторану Царска охота, али стицајем околности јер се није осећала добро није била ту када је [REDACTED] убијен. Познато јој је да су оптужени Јовић и [REDACTED] тада били у добрим односима и зна да је [REDACTED] крстio детe оптуженог Јовића, односно да му је био кум. Оптужени Јовић је веома често долазио код њих у стан, могла би рећи готово свакодневно је био ту, а у њеном присуству [REDACTED] је оптуженом Јовићу често давао новац. Напоменула је да је опт. Јовић веома често тражио новац, не само за посао него и за своје личне потребе, а да му је пок. [REDACTED] излазио у сусрет и углавном му је давао новац, мада не увек. У сваком случају била је присутна њиховом разговору који је био везан за новац и у њеном присуству опт. Јовић је рекао да дугује [REDACTED] негде око 70.000 евра, а то је било непосредно пре него што ће бити убијен. Напомиње и да су они и раније разговарали о дугу, премда је тај дуг био нешто мањи раније, али један од последњих разговора који је био везан за дуг, а коме је била присутна, износио је око 70.000 евра. 10-так дана пре него што је убијен њен ванбрачни супруг [REDACTED] је позвао у ресторан Царска охота на доручак неколико пријатеља, мисли да их је било 5–6, и том приликом је био присутан и опт. Јовић. Том приликом у том друштву Јовић се најкраће задржао и он је отишао међу првима, али се сећа да се много људи који су том приликом били у [REDACTED] и њеном друштву, жалило да им оптужени Јовић дугује новац. Поред тога била је присутна када је отац оптуженог на градилишту причао у њеном присуству да фактички [REDACTED] дугује неки новац оптуженом Јовићу, а то је било у присуству још двоје људи који су се ту мотали. Међутим тада није било радника на градилишту, а оптужени је требао да буде присутан и да води рачуна да радници буду присутни, међутим како је он отишао на одмор са супругом и дететом, радници нису били на градилишту и ако су требали тамо да буду. Баш због тога што је оптужени био на одмору њега је мењао отац који је требао да води рачуна да радници буду на градилишту, међутим радници нису долазили и због тога су обавили разговор са њим, међутим он је пребаџивао да [REDACTED] дугује новац његовом сину, односно оптуженом Јовићу. У том смислу [REDACTED] је разговарао преко телефона са оптуженим Јовићем у њеном присуству и у присуству његовог оца, али је укључио спикерфон тако да су могли да чују разговор када је отац оптуженог понављао како дугује новац [REDACTED] опт. Јовићу, међутим на питање [REDACTED] Јовићу да ли он њему дугује неки новац оптужени Јовић је рекао: „Ма пусти пијандуру ја теби дугујем 50.000 евра“. То се све дешавало у јулу или почетком августа 2016. године када је дуг износио око 50.000 евра, с обзиром да је тај дуг нарастао до 70.000 евра. Поред тога нешто касније пре него што је убијен [REDACTED] у њеном присуству је говорио [REDACTED] да није у реду што га је [REDACTED] заменио за [REDACTED], с обзиром да је [REDACTED] извођење радова поверио извесном [REDACTED], међутим [REDACTED] је одговорио да када му буде вратио новац, односно дуг да ће му он дозволити да поново ради за њега, а оптужени му је рекао да се то неће тако завршити.

На питање заменика ВЈТ сведок је навела да не зна ко је уписивао податке о дуговању у свеску, углавном су били присутни и један и други када су уносили податке и потписивали се. Није јој познато чија је то свеска, али мисли да је то била заједничка свеска. Као што је рекла [REDACTED] је тражио од опт. Јовића да му врати одређени новчани износ који се стално повећавао, али последња сума која је поменута пре него што је [REDACTED] убијен је била 70.000 евра.

На питање пуномоћника оштећених да ли се након овог убиства распитивала шта се десило на лицу места, пошто је изјавила да је убиство свирепо, да се вратио да му пуца у главу, сведок је навела да је разговарала након убиства са пријатељем [REDACTED] који је био присутан када је [REDACTED] био убијен, а поред тога разговарала је и са куварицом и са конобаром који је радио тада и они су јој сви испричали шта су чули и видели. [REDACTED] је испричао да је седео заједно за столом са [REDACTED] када је дошао опт. Јовић и пуцао у њега са кратежом, а након тога изашао и вратио се и поново пуцао у њега док је куварица молила да не пуца у [REDACTED], међутим оптужени је ипак пуцао у њега и то у главу. Била је присутна једном приликом када је [REDACTED] исплаћивао паре радницима и то након што је претходно већ дао новац Јовићу за исплату радника, али како су се радници жалили да нису исплаћени [REDACTED] је морао поново да им исплати тај новац. А поред тога познато јој је да је [REDACTED] и више пута на овај начин исплаћивао раднике али није била присутна. Може да каже да је оптужени лагао често [REDACTED] „око тог новца“. Била је присутна када је [REDACTED] рекао оптуженом Јовићу да је лагао да му је дете болесно од леукемије и када му је због тога тражио новац а опт. Јовић је на то само ћутао, а поред тога рекао је да је слагао и да му је жена била болесна и да је на основу тога тражио новац. Никада није чула да је [REDACTED] тукао окривљеног, нити му је претио. Виђали су се често, односно њих двојица су били стално заједно и никада није била присутна нити је чула да је [REDACTED] тукао или претио оптуженом. [REDACTED] никада није имао оружје, увек је водио чисте послове, а да је било било шта полиција би пронашла.

Пошто је сведоку предочен исказ оптуженог у коме је навео да је оштећени [REDACTED] дуговао оптуженом износ од 130.000 динара и да му је тај новац тражио сваких 7 – 10 дана, сведок је навела да то није тачно, то је лаж. Апсолутно је сигурна да је оптужени Јовић дуговао њеном супругу новац. Додала је и то да када је тражио новац од [REDACTED] оптужени Јовић је рекао да он неме неких већих проблема, да је направио пар погрешних пословних потеза и да се задужио код каматаша, али да ће он тај проблем решити и изнова је тражио од [REDACTED] да му позајми новац како би изашао из проблема.

На питање браниоца, одговорила је да је њој је познато да је поред свеске коју је видела и коју су [REDACTED] и оптужени Јовић потписивали у њеном присуству постојала још једна свеска коју је водила супруга [REDACTED], [REDACTED] и не зна због чега је постојала још једна свеска, али претпоставља да [REDACTED] није веровао опт. Јовићу па да је због тога имао још једну свеску, јер је сумњао да може да се истргне лист из свеске, па је из тих разлога вођена још једна свеска.

На ово сведочење оптужени је имао примедбе и навео да није тачно да је њему сведок исплатила 16.000 евра, већ је она дала новац [REDACTED] а [REDACTED] је предао њему тих 16.000 евра и тај новац није био за његове личне потребе него за материјал. У

погледу дуга може да каже да ни сведок [REDACTED] није имала увид у целокупно пословање између њега и [REDACTED] је можда имала већи увид него [REDACTED] и имала је увид у 20% пословања, а он је имао све црно на бело потписано колико је примио, колико је шта платио и колико је урадио. У погледу дела исказа тел.разговора када је био присутан његов отац, [REDACTED] и [REDACTED] када су они преко спикерфона чули када је рекао да дuguje [REDACTED] 50.000 евра може да каже да се он тог разговора не сећа. Након тога је сведок [REDACTED] на изнете примедбе окривљеног изјавила да није била присутна 24 сата са Јовићем и [REDACTED] или у оно време када је била присутна, а била је доста често присутна, увек је било разговора око тога да је оптужени Јовић био тај који је дуговао [REDACTED] да је молио да одложи враћање дуга, или да је тражио новац од [REDACTED] и никада у њеном присуству није osporio да дuguje новац [REDACTED], а претпоставља да је било обрнуто да би сигурно ставио примедбу и да би рекао да [REDACTED] дuguje њему неки новац. Поред тога сигурна је да је чула разговор преко спикерфона када је био присутан [REDACTED] и отац оптуженог када су разговарали са опт. Јовићем и када је Јовић рекао да он дuguje 50.000 евра [REDACTED] а да [REDACTED] њему ништа не дuguje.

На питање оптуженог Александра сведок [REDACTED] је изјавила да није тачно да је у њеном присуству [REDACTED] претио, да ће убити дете оптуженог и да ће му одсећи главу.

Усвојивши предлог пуномоћника оштећених суд је на главном претресу испитао сведока [REDACTED] која је навела да од краја фебруара месеца 2016. године свакодневно се сретала и разговарала са [REDACTED], а Александар Јовић је увек ту био присутан. [REDACTED] је њихов породични пријатељ који је био инвеститор објекта вртића на Зрењанинском путу бр. [REDACTED] чији је она директор, а њен супруг [REDACTED] је власник, а тим послом се бави већ 30 година и била је [REDACTED] идеја да се инвестира у тај објекат. Пошто је виђала њих двојицу заједно питала је [REDACTED] ко је тај човек и он јој је рекао Јовић грађевинар и дао је његов контакт телефон за радове које би требало унутар објекта да ради. Њена последња ситуација да је са њеним супругом била са [REDACTED] и са [REDACTED] је 04.12.2016. године и баш га је питала одакле то да он буде кум Александру Јовићу и [REDACTED] је рекао да је са Александром у проблему, да му већ дuguje пуно новца, да не исплаћује своје раднике, да је видео да радници напуштају градилиште јер их Јовић није исплатио, да му је дао 7 или 8 хиљада евра за то. Иначе, Александар дuguje новац и другима, не само њему и да је новац позајмљивао у [REDACTED] име. Мисли да је све то било због клађења и да само на такав начин тако велики новац може да се изгуби, а [REDACTED] је говорио да више не сме да му даје новац и она је [REDACTED] саветовала да се склони одатле, односно да му такви људи као што је Александар не требају и да извођење радова неком другом повери а [REDACTED] је рекао да је о томе и размишљао, да узме неког другог. Мисли да је то један од мотива овог монструозног чина. Додала је и да је управо тога дана убиства око 12 часова позвала [REDACTED] јер је Александар Јовић требао да заврши фасаду на овом објекту испод степеништа, а и после је звала, значи можда два сата пред убиство, Александра Јовића на телефон али га није добила. На питање пун.ошт.адв. Боривоја Боровића, изјавила је да је [REDACTED] њој је рекао да му Александар дuguje у том тренутку око 70.000 евра. На питање браниоца адв. Душана Машића, навела је да није присуствовала никаквом инцидентном догађају између [REDACTED] и Александра, штавише [REDACTED] је био благ и

пун разумевања, а Александар је често занемаривао своје обавезе, а имали су и често радне састанке. Познавала је [REDACTED] 28 година, он јесте имао неке проблеме са законом али то није утицало на њен однос са њим. Не зна да је имао те проблеме у Србији, зна да је био у затвору у Француској и да је почeo са новим животом када се вратио у Србију. На питање председника већа, сведок изјавила је да је желела да буде сведок у овом поступку, а [REDACTED] је питала за то. [REDACTED] познаје мисли од 1993. године када ју је [REDACTED] довео из Холандије.

За овим сведочењем оптужени Александар Јовић је изјавио да је фасадерске радове завршио осим дела фасаде где је било влажно, а мисли да је видео један пропуштен позив у оно време када је сведокиња рекла да га је звала, само што није сигуран да је њен. Тачно је да је она имала његов телефон. То да је [REDACTED] био благ према њему и пун разумевања са тим се не би сложио, такав не би био када су били насамо, само њих двојица.

Такође на предлог пуномоћника оштећених испитан је на главном претресу и сведок [REDACTED] који је навео да је покојни [REDACTED] његов школски друг и 40 година су заједно. [REDACTED] је био велика енергија и за посао и за егзистенцију за своју и свих њих из околине. У односу између њега и Александра Јовића било је превише поверења, [REDACTED] му је давао кључеве од његова два аута, куће, касе. То поверење грађено је две године а у задњих шест месеци не може да схвати зашто је Аца, тј. Александар то поверење пољуљао. Био је присутан када је [REDACTED] морао да исплаћује извођачима радова својим новцем оно што је требало Александар да плати, а Александар је тај новац носио на другу страну, правио проблеме. [REDACTED] је тражио начин како да подстакне Александра да изађе из тих проблема, али је Александар тонуо све дубље и код њега су све биле лажи и лажи. У задњих месец или два пред убиство било је ту разних сцена да су радници одлазили са градилишта а да је [REDACTED] имао проблема са купцима станова зашто није реализовао своје обавезе. Да не би посао стајао [REDACTED] је пристајао да раднике исплати он. На питање пун.ошт.адв. Боривоја Боровића изјавио је да се са [REDACTED] скоро свакодневно чуо, последњи пут мисли дан пре убиства, а три до четири дана пре убиства [REDACTED] и он су били на једној вечери на Душановцу где су били [REDACTED] и његова девојка [REDACTED] и разговарали су о послу, животу и више пута у том разговору помињали су и Ацу, тј. Александра. Говорио је [REDACTED] да њему не требају људи са таквим проблемима, а и тако нешто му је сугерисао већ 5-6 месеци уназад и [REDACTED] је изричito рекао да мора наћи начина и да уопште није битан новац и описао је Александра да је што се новца тиче као буре без дна. Тврди да у његовом присуству [REDACTED] није Александру никада претио. Помињано је, као дут или можда као укупна вредност свих обавеза неизведенih радова од Александра нека цифра од 70.000 евра. [REDACTED] је Александра сматрао врло добрым мајстором. На месту убиства био је око сат времена после тога, тамо је видео рођеног брата [REDACTED] и сазнао је да је [REDACTED] Александар убио животињски. То је сазнао можда од неког конобара у ресторану, као и да се три пута враћао. На питање браниоца адв. Душана Машића да ли је [REDACTED] имао неке проблеме са законом навео је да свако има проблема са неким законом. На питање да ли су ти проблеми насиље природе, да ли је бежао из затвора, одговара да не види какве то има везе са овим. Имао је сазнања да је он упао у неки проблем. Зна

да су [REDACTED] и Александар имали свакодневне разговоре око посла, већ је рекао да [REDACTED] Александру није никада претио, а зна да је постојала једна свеска у којој се писало све око радова и новца и ту свеску је водио Александар он је уписивао у њу, а [REDACTED] је то потписивао. Не зна за било какву другу свеску да је водила Наталија или неко трећи. На питање председника већа, сведок објашњава да та свеска није била великог формата, била је неке тамније плаве боје. Дакле то је била свеска величине као свеска која му је показана из списка, а не сигурно та са Калемегданом. Што се тиче тога како се и зашто појавио сат времена после убиства у ресторану, зна да је овај дечко који је био са [REDACTED] тада позвао неког друга а тај друг њега, јер се знал да је близак [REDACTED]. [REDACTED] рођени брат је можда дошао пар минута после њега. Не зна ко је њега обавестио, претпоставља [REDACTED]. У том тренутку је већ полиција била тамо и обезбеђивала објекат, тако да није могао да уђе тамо. Мисли да је била мушка особа која му је описала како се Александар три пута враћао у ресторан. Основна прича је била од неког конобара, могло би се рећи да му је неко управо описивао са том речју "убио га животињски", неко од тих људи који су тамо били. У "Царској охоти" је био пар пута свега па не познаје ко тамо ради. Рекли су му да га је оверио у главу не допуштајући му да остане жив. На додатно питање пуномоћника ошт.адв. Боривоја Боровића, сведок наводи да за све време колико [REDACTED] зна, он није никада проблеме решавао насиљним путем па ни са овим радницима и извођачима радова, а ни са окривљеним. На додатно питање председника већа, оптужени наводи да је са супругом разговарао у кући око тога шта би могао да буде разлог таквог понашања и нарушувања поверења у последњих 5-6 месеци и једино логично му је било клањење. Није лично никада видео окривљеног да је био у кладионици и да је о томе причао или да је неко о томе за њега причао. На питање оптуженог Александра Јовића, сведок је навео да је већ и рекао да није никада видео окривљеног да се дрогира. Једном је био присутан када је [REDACTED] дао неком [REDACTED] фасадеру 3.500 евра јер у Александра више није имао поверења и то је тада било уписано у ту свеску коју је помињао, а за друга уписивања није присуствовао. Не зна да ли је [REDACTED] фасадер сведок [REDACTED]

На главном претресу саслушан је и сведок [REDACTED] који је навео да је радио паркет на згради на Зрењанинском путу за једног [REDACTED] који је радио за [REDACTED] и једном приликом је чуо како [REDACTED] прича са неким преко телефона, то је можда било у мају 2016. године, тада је [REDACTED] још био жив и чуо је да се прича како треба нешто да се заврши па да све буде у реду и да буде као да је [REDACTED] њих присиљавао да морају да клемну, да му "попуште". После када је видео по новинама, после убиства шта се десило схватио је за ову причу са градилишта а пре него што је [REDACTED] убијен, да су они њему смештали убиство. Већ је давао своју изјаву у "29.-том" или није имао поверења у те људе и није рекао све. На питање пун.ошт.адв. Боривоја Боровића, сведок је навео да би сад пред судом могао оволовико још да каже да је једну ноћ дошао [REDACTED] са још неким људима до његових врата а тада је живео у [REDACTED] улици код Ауто Чачка на Зрењанинском путу, то је било пре убиства [REDACTED]. Била је месечина па је видео довољно, видео је и Александра Јовића. Неко је говорио "само га ви извуките напоље а ја ћу му опалити", то је Аца рекао и рекао је "шта је проблем, ја ћу њега убити" и онда су схватили да већ зна шта се спрема. Не би даље о овоме

причао пред судом, после је имао нека лупања ноћу на врата. На питање заменика ВЈТ у Београду, сведок је изјавио да је те ноћи Аца дошао до његовог прозора а [REDACTED] је рекао "опали" и ћутао је и онда су они отишли. Аца је за њега рекао да ће га ућуткati јер је пар пута чуо шта [REDACTED] прича. Њега је прво стално неки црни "Пежо" пратио, а и како се преселио неки момци долазе испред његове зграде. [REDACTED] није спомињао са ким разговара телефоном, али из свега тога значи да је причао са Ацом, није имао са ким другим да прича а и зато што је Аца рекао да ће да га ућутка. Било је и у новинама како га је терао и све то. Отишао је код [REDACTED] родитеља да им све исприча, а после је ишао у "29." да пријави те претње. Хтео је да прича о овоме прошли пут само никако није дошао на ред. На том градилишту је био око петнаестак дана и у том периоду је чуо ово што је рекао, а за [REDACTED] је у том периоду радио око три месеца и то неке друге приватне послове, не на овој згради на Зрењанинском путу. На питање браниоца адв. Душана Машинића, сведок наводи да је то што је помињао било један дан пре убиства. Хтео је да о овоме прича [REDACTED], али [REDACTED] му је рекао да се не меша у то да не би био убијен. На додатно питање пун.ошт.адв. Боривоја Боровића, сведок наводи да зна да је његова изјава у полицији откуцана, није је потписао али не сећа се ни једног имена полицијаца. У полицији је прво тражио неког ко је задужен за ово убиство.

Након овако дате изјаве сведока оптужени Александар Јовић наводи да [REDACTED] уопште не познаје као и да ни једна реч коју је он изговорио није тачна а сведок [REDACTED] на постављено питање оптуженог да ли је тај [REDACTED] познат као [REDACTED] наводи да јесте [REDACTED]

Неспорне су основне чињенице - да је у наведено време и месту оптужени лишио живота [REDACTED] пуцањем из скраћене ловачке пушке двоцевке са ознакама које су утврђене наведеним вештачењем, да је, знајући да се овај тамо налази, пришао столу за којим је седео [REDACTED] са сведоком [REDACTED] [REDACTED] и у [REDACTED] пуцао, два пут у пределу тела, на кратко се удаљио, да би се вратио са поново напуњеном пушком и у [REDACTED] поново пуцао у предео главе чиме му је нанео смртоносне повреде, иако га је [REDACTED] молио да то не ради и притом у оба наврата не окрећући пушку ни на кога другог, те се са овим оружјем удаљио и истим automobilem одвезао до своје куће у [REDACTED] и пријавио се као извршилац кривичног дела полицији и предао им оружје и преосталу муницију. Ово произилази пре свега из признања окривљеног а које је потврђено и наведеним неспорним исказима сведока очевидаца, присутних у ресторану "Царска охота" и траговима критичног догађаја: положајем леша и рана на њему, оштећењима од испаљених драмлија, патрона затечених приликом увиђаја и форензичког прегледа места догађаја, забележеним на фотографијама и скици места догађаја и утврђених обдукцијом и балистичким и судско-медицинским вештачењем, потврdom о одузетим предметима и вештачењем НКТЦ. Према службеној белешци Командно оперативног центра дежурне службе ПУБ од 08.12.2016. године у 15:20 часова [REDACTED] је на телефон 192 саопштио "Позвао ме је млађи брат Александар Јовић и рекао ми је да је убио човека, да му чувам жену и дете".

Поред овога, чињенице да је окривљени од своје куће до овог ресторана дошао и вратио се возећи аутомобил у власништву његовог оца, да је од куће понео "кратеж" који је претходно набавио управо у ову сврху са одговарајућом муницијом, поуздано су утврђене из његове одбране, пошто за ове чињенице није било других доказа а суд је оценио да је и у овом делу његово признање логично, искрено и доследно.

У погледу речи које су окривљени Јовић и сада пок. [REDACTED] један другом упутили у ресторану непосредно пред извршење кривичног дела, суд је нашао да су наведени искази сведока очевидаца убедљивији од одбране окривљеног, будући да су међусобно сагласни да од стране [REDACTED] том приликом није било никаквих увреда нити претњи, мада ови сведоци нису на дословно исти начин, како је напред приказано, њихове реченице наводили, али су по оцени суда у суштини на исти начин су их описали, за шта је суд нашао да је разумљиво услед великог узбуђења које је овај догађај у њима морао изазвати, тако да су искази ових сведока оцењени као веродостојни и међусобно сагласни у свим битним деловима, и поред малих и небитних разлика, а њихове исказе ниједна страна нити учесник у поступку нису оспоравали, тако да су њихови искази из претходног поступка као докази изведені читањем на главном претресу.

Правном оценом овако утврђеног чињеничног стања суд је нашао да се у радњама окривљеног Александра Јовића које је предузео дана 08.12.2016. године око 15.10 часова стичу сва обележја кривичног дела убиства из члана 113 КЗ, јер је у Београду, у ул. [REDACTED], прилазни пут [REDACTED] у ресторану „Царска охота“ у стању урачуњљивости, свестан свога дела чије је извршење хтео, свестан забрањености свог дела лишио живота оштећеног [REDACTED] на тај начин што је путничким возилом марке „Daewoo Nubira“, које је власништво његовог оца дошао до наведеног ресторана, знајући да је [REDACTED] у њему, изашао из возила и ушао у ресторан, носећи са собом преправљену-скраћену ловачку пушку двоцевку тзв. „кратеж“, пришао столу за којим су седели ошт. [REDACTED] и [REDACTED] [REDACTED] и обратио се ошт. [REDACTED] речима „Зашто си ме увалио у ово“, и из „кратежа“ испалио два патрона, један у леви бедрени предео тела оштећеног [REDACTED] а други у леву надлактицу, након чега је изашао испред ресторана где је у „кратеж“ ставио две нове патроне, а потом се вратио у ресторан и поред шанка, ка оштећеном [REDACTED] који му је повређен долазио у сусрет и пао на степеник, поново испалио у оштећеног један патрон у пределу десног рамена а потом други у пределу главе, наневши му смртоносне повреде, након чега се са „кратежом“ удаљио са лица места и возилом одвезао до своје куће.

С обзиром на врсту кривичног дела као и одбрану окривљеног, окривљени је подвргнут вештачењу од стране сталног судског вештака, психијатра др Бранка Мандића који је по проучавању списка и обављеном психијатријском прегледу дао, у писменом облику, дана 18.03.2017. године своје закључке у којем је навео да код оптуженог Александра није установио постојање душевне болести, душевну заосталост, нити привремену душевну поремећеност. Наводи да се ради о особи са релативно уравнотеженом структуром личности, а чије су интелектуалне

способности на нивоу солидног просека. Код Александра на емоционалном плану региструје обележја лабилности, пасивности и променљивог самопоуздања, међутим та обележја по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности, не региструју се симптоми метаболичке зависности, нити психоорганска разградња личности, што указује да не постоји алкохолна зависност, нити токсикоманска зависност од опојних дрога. Према исказу Александра предделиктни период је био оптерећен конфликтима и неспоразума са ошт. пок. [REDACTED], а због неразрешених пословних односа, што је код Александра свакако оваква ситуација генерилисала стање континуиране емоционалне напетости и снижавала му праг толеранције на фрустрације. Ова емоционална напетост је била и у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет, те се налазио у стању повишене емоционалне напетости. Његове способности схватања дела као и могућности управљања поступцима биле су смањене али не и битно. Наведено вештачење суд је у потпуности прихватио као стручно и објективно, практично неоспоравано ни од једне од странака у поступку.

Ценећи психички однос окривљеног Александра Јовића према извршеном кривичном делу, суд је нашао да је окривљени био свестан свога дела и хтео његово извршење, односно да је био свестан забрањености истог и да је исто учинио са директним умишљајем, јер је био свестан узрочно-последичне везе између испаљења два хица из непосредне близине у правцу главе пок. [REDACTED] и последице која је таквом радњом проузрокована а будући да није било околности које би његову кривицу искључивале, уз не битно смањену урачунљивост, суд га је огласио кривим.

У односу на наводе окривљеног да га је окривљени дана 06.12.2016. године [REDACTED] скинуо голог, претио му да ће да га убије, да ће му убити породицу, као и да ће његовом детету одсећи главу, да ће му узети кућу и да му је полни орган ставио у уста као и да га је дана 07.06.2016. године на градилишту „Бела зора“ у Крњачи, по предходном позиву да дође гушци на градилишту пред присутним радницима, стављао му пиштолј на главу и претио да ће га убити, да га је терао да зове оца, да га је телефоном ударао по глави и исти разбио, да му је упућивао претње преко телефона, да му је и 08. децембра тражио да му преда ауто његове жене на име дуга од 2000 евра, као и да му је претио да ће му живот бити пакао, што је у својој одбрани више пута поновио и те да је имао и повреде услед гушења и удараца, а због чега је био уплашен и није могао то више да трпи па је и учинио оно што је учинио плашећи се за своју породицу, суд је нашао да није потребно у овом кривичном поступку детаљно проверавати ове наводе одбране, с обзиром на предмет поступка како је дефинисан диспозитивом оптужнице и код неспорне чињенице да су окривљени и убијени више година били у одличним, пословно-партнерским а касније и кумовским односима који су се потом покварили до те мере да су очигледно довели до критичног догађаја будући да не постоје индиције о било каквом другом мотиву какви се за убиства обично појављују. Суд је у начелу прихватио да је сада пок. [REDACTED] услед свог незадовољства био, најблаже речено, непријатан према оптуженом као сасвим логичну последицу и повод, не и оправдање, за чин који је оптужени спровео критичном приликом. Притом се суд руководио и одредбама чл. 14 ЗКП и начелом ефикасности и економичности.

Треба напоменути да је, очигледно у правцу приказивања личности [REDACTED] у светлу његове криминалне прошлости, бранилац окривљеног у вези са тиме, како је напред наведено, постављао питања сведоцима [REDACTED], након што је окривљени о осуђиваности [REDACTED] у иностранству изјављивао суду у поступку расветљивања инцидента од 08.11.2017. године након припремног рочишта и ови сведоци нису негирали да је таква прошлост [REDACTED].

У погледу оцене исказа сведока [REDACTED], супруге [REDACTED], ванбрачне супруге, поред неспорних навода о пословном односу тј. да је окривљени радио за [REDACTED] односно да је био фасадер, као и да су постали кумови и да су били у добним односима те о дуговању окривљеног Александра које је имао према [REDACTED] и његовом насталом незадовољству са оптуженим, највећи део њиховог сведочења односио се на вођење евиденције о дуговима и њихов тачан износ о коме њих две различито наводе, што није ни предмет овог поступка.

У том правцу су и искази сведока брачног пара [REDACTED] који немају непосредна сазнања о самом догађају и које је суд имао у виду али ови искази нису од битног утицаја на одлуку суда имајући у виду кривично дело које је оптужнициом окривљеном Александру стављено на терет.

Суд је ценио и исказ сведока [REDACTED]. Његово казивање на претресу је било до те мере конфузно да је записник сачињен са великим муком и стога је суд нашао да не може бити основ за утврђивање било које чињенице, тако да није чудо што је на захтев суда МУПИ ПУ за град Београд УКП Одељење за увиђајно-оперативне послове дописом Ку бр. 21238/16 од 06.06.2018. године обавестило суд да не поседују белешку о изјави [REDACTED] у вези са овим убиством, за коју овај наводи да је пред њим откуцана и коју није потписао и где је навео шта му је познато организовању овог убиства и ко је све у томе учествовао.

Суд је одбио нове предлоге за доказни поступак који нису били предложени на припремном рочишту, а као такви били су познати одбрани или пуномоћнику те није било разлога да већ тада не буду предложени него тек на главном претресу дана 30.05.2018. године, нашавши да је сагласност тадашњих браниоца и пуномоћника оштећеног за читање исказа сведока и вештачења по предлогу јавног тужиоца на припремном рочишту 08.11.2017. године неопозива и да персоналне промене на страни браниоца и пуномоћника нису од значаја, као ни промена председника већа.

Осим овог формалног разлога, који је сам по себи довољан, суд је одбио предлог браниоца окривљеног да се саслушају сведоци [REDACTED] (полицаја), [REDACTED], [REDACTED] (радници) и [REDACTED] (супруга окр.) налазећи да је извођење ових доказа сувишно, те да би код оваквог чињеничног стања водило беспотребном одутовлачењу поступка, посебно што је сам опужени навео да претње и насиље од [REDACTED] полицији није

пријављивљао. Из истог разлога суд је одбио и предлог пуномоћника оштећених на главном претресу дана 30.05.2018. године, такође за полицајца [REDACTED] а и полицајца [REDACTED] и оштећене родитеље, [REDACTED] и [REDACTED]. Посебан разлог за одбијање предлога у односу на [REDACTED] је и инцидент који је изазвао након припремног рочишта дана 08.11.2017. године нападом на оптуженог у згради суда, према службеној белешци у списима, као и што се поред [REDACTED] пред Првим основним судом води кривични поступак К 885/18 због кривичног дела угрожавања сигурности на штету Александра Јовића. Такође, пре стављања предлога, родитељи пок. [REDACTED] су присуствовали саслушању оптуженог и испитивању сведока на претресу дана 30.05.2018. године.

Суд је одбио предлог да се као сведок испита [REDACTED], ул. [REDACTED] [REDACTED] који је претходно прихватио на припремном рочишту јер је исти на овој јединој наведеној адреси од стране пуномоћника оштећених чији је то био предлог, према судским повратницама са позивима за главне претресе 05.04.2018. и 30.05.2018. године по обавештењу поште непознат.

Како је поуздано утврђено да је окривљени оружје-скраћену ловачку пушку и муницију набавио по сопственом признању извесно време пре извршења дела и управо овим поводом, да је у току преподнева критичног дана био у друштву са [REDACTED] и [REDACTED] везано за посао, а према њеном сведочењу, да је од самог Тодоровића сазнао потом да се налази у овом ресторану те је са собом понео пун "кратеж" и још муниције, да је после испаљивања прве две патроне пушку поново напунио са намером да са сигурношћу [REDACTED] лиши живота јер га је претходно ранио у пределу тела и да му је напослетку пуцао у главу из непосредне близине и поред молби за милост сада покojnog; те да се пријавио као извршилац и код своје куће сачекао долазак полиције и предао оружје и муницију, суд налази да нема основа у изведеним доказима, за став браниоца окривљеног да је извршио кривично дело убиства на мах из чл. 115 КЗ, што је такође, поред формалног, био разлог да суд не прихвати предлог да се вештак психијатар на главном претресу испита а своје вештачење допуни у том правцу. Мада има основа за став да је постојало зlostављање или тешко вређање од стране убијеног, како је у овој пресуди напред наведено, у овако поуздано утврђеним радњама окривљеног огледа се његова од раније донета одлука да [REDACTED] лиши живота, што само по себи искључује постојање битног елемента бића кривичног дела убиства на мах - јаке раздражености, што је оцена и судског вештака др Мандића јер стање повишене емоционалне напетости и смањена способност схватања значаја дела као и могућности управљања својим поступцима, али не у битном степену, не изједначава се са појмом јаке раздражености у кривичноправном смислу.

Код неспорне чињенице да су између Александра Јовића и [REDACTED] постојали пословни односи и нерашчишћена новчана потраживања и да су они били разлог кварења њихових личних односа, суд је нашао да се у овом доказном поступку за прецизним утврђивањем износа дуга нема оправданог разлога детаљније бавити, како због трајања притвора од преко 21 месец до окончања доказног поступка тако и што мотив извршења није елемент кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ, за које је Александар Јовић оптужен. Стога се ни у овом

образложењу пресуде не приказују детаљно наводи одбране окр. Јовића са саслушања пред јавним тужиоцем дана 07.04.2017. године, где се изјашњавао о евиденцији пословног односа са [REDACTED], о свесци коју је [REDACTED] водила, као и он у својој свесци, нити садржина свеске "Победник на Калемегдану" и документације у списима истраге на странама од 246 до 273 - рачунима предузећа БОБ ГТ за предузеће "Драгосије инвест", јер је суд нашао да су без значаја за одлуку у овој кривичноправној ствари.

У ситуацији када окривљеном није био стављен на терет ни један од више облика извршења кривичног дела тешког убиства из чл. 114 КЗ, није могуће да суд промени правну квалификацију кривичног дела на било који од ових облика тежег кривичног дела за које је запрећена знатно виша казна, без обзира на нездовољство оштећених са правном квалификацијом у оптужници. Суд налази да није неопходно али ваља напоменути да чињенично стање утврђеног из изведених доказа не ствара дилему и не наводи на закључак да је предметно убиство извршено на свиреп или подмукат начин или да је притом умишљајно доведен у опасност живот још неког лица, из користољубља, безобзирне освете или из других ниских побуда, тј. из тачке 1,3 и 5 тог члана.

Из ових разлога, као и разлога у односу на исти предлог браниоца, суд није прихватио предлог пуномоћника оштећених да се вештак психијатар кроз допуну вештачења изјасни на околности бола и страха које трпи лице смртно рањено а које моли да му се поштеди живот, као и вештак балистичар у вези са својствима оружја којим је дело извршено, стављени такође на главном претресу дана 30.05.2018. године.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју треба применити на оптуженог због извршеног кривичног дела суд је имао у виду околности предвиђене чланом 54 КЗ које су од утицаја, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног Александра Јовића ценио да је породичан човек, отац једног малолетног детета, да раније није осуђиван, према извештају ПУБ из КЕ од 08.12.2016.године а посебно да је признао кривично дело, да се сам пријавио и сарађивао са органима реда и у томе умногоме олакшао вођење овог кривичног поступка и брзо расветљавање критичног догађаја и јасно и искрено изражено схватање оптуженог и свест о последицама његовог дела и следствено томе жаљење и кајање. Од отежавајућих околности постоји упорност окривљеног у извршењу кривичног дела односно истрајност да кривично дело изврши до краја, затим што је дело извршено на јавном месту наочиглед многих лица чиме је узнемирио ову јавност. Стога му је суд одмерио казну затвора на трајање од 13 година у трајању одговарајућем за предметно кривично дело и личност извршиоца у смислу специјалне превенције утицањем да више не врши кривична дела, те да ће оваква казна такође имати и сврху генералне превенције као сврху кажњавања из члана 42 КЗ, а све у склопу опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ ради сузбијања друштвено опасних делатности којима се повређују вредности заштићене кривичним законодавством, ценећи да је због постојећих олакшавајућих околности предлог тужиоца за максималну казну престрог. У ову казну се по чл. 63 КЗ урачунава време проведено у притвору почев од 08. децембра 2016.године, па

надаље, а овако знатно трајање притвора је суд такође имао у виду код одмеравања казне, због тежих услова боравка у притвору и више депривације него на издржавању казне, као и здравствено стање оптуженог по извештају Здравствене службе ОЗ од 29.1.2018. год.

У том циљу, као и ради отклањања стања или услова за вршење кривичних дела и остварење сврхе мера безбедности из члана 78 КЗ суд је на основу чланова 4 и 87 КЗ окривљеном изрекао и меру безбедности одузимања предмета којима је извршено или су намењени извршењу кривичног дела и то једне преправљене скраћене ловачке пушке двоцевке тзв. „кратеж“, ознаке [REDACTED], калибра [REDACTED] совјетске производње, са бројем [REDACTED] на поткундаку и 11 патрона зелене боје за ловачку пушку калибра [REDACTED].

Ради остваривања имовинскоправног захтева суд је упутио оштећене на остварење својих права у парничном поступку сходно одређама чл. 258 ЗКП, јер ови захтеви нису прецизирани до краја кривичног поступка, а подаци кривичног поступка не пружају поузданни основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење.

Суд је окривљеног на основу члана 264 став 1 а у вези члана 261 и 262 ЗКП обавезао да накнади трошкове кривичног поступка, у виду трошкова психијатријског и судскомедицинског и балистичког вештачења, као и обдукције који су исплаћени унапред током истраге, те девет привођења на главне претресе и објављивање пресуде, у укупном износу од 167.246,88, као и паушала у износу од 25.000,00 динара, који износ је одмерен према дужини трајања и сложености овог кривичног поступка и с обзиром на то да се окривљени у дугом временском периоду бавио значајним грађевинским пословима те плаћањем ових трошкова неће довести у питање његово издржавање или лица која је дужан да издржава.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Елизабета Арсовски,с.р.

Председник већа-судија
Бојан Мишић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, а преко
овог суда у року од 15 дана од дана
пријема писменог отправка исте.